Патшалық туўралы екинши китап

Биринши бап

Даўыттың Шаулдың өлими туўралы еситиўи

1 1 Шаул патша қаза тапқан еди. Сол арада Даўыт амалеклер үстинен жеңиске
ерисип, Сиклаг қаласына қайтып келди ҳәм ол жерде еки күн қалды. 2 Үшинши
күни Шаулдың ордасынан қайғысының белгиси ретинде кийимлерин жыртып,
басына топырақ шашқан бир адам келди. Ол Даўытқа жақынласқаннан жерге
жығылып, оған тәжим етти. 3 Даўыт оннан:
– Қай жерден киятырсаң? – деп сорады.
Сол адам Даўытқа:
– Израил ордасынан қашып қутылдым, – деп жуўап берди.
4 Даўыт оған:
– Не болды, маған айтып бер, – деди.
Сол адам Даўытқа:
– Әскерлер саўаш майданынан қашып кетти. Олардың көпшилиги қырылып қалды.
Солардың ишинде Шаул менен оның улы Йонатан да өлди, – деди.
5 Сонда Даўыт хабаршы жигиттен:
– Шаулдың ҳәм оның улы Йонатанның өлгенин қаяқтан билесең? – деп сорады.
6 Жигит Даўытқа былай деп жуўап берди:
– Тосаттан Гилбоа таўына барып қалдым. Қарасам, ол жерде Шаул найзасына
сүйенип турған екен. Ал душпанның саўаш арбалары менен арбакешлери болса, оған
жақынласып киятырған екен. 7 Сонда Шаул артына бурылып, мени көрип қалды да,
қасына шақырды. Мен оған: «Ләббәй», – дедим. 8 Ол меннен: «Сен кимсең?» – деп
сорады. Мен оған: «Мен бир амалекпен», – деп жуўап бердим. 9 Шаул маған: «Берман
келип, мени өлтир. Себеби жаным шықпай, қыйналып атырман», – деди. 10 Мен
жанына барып, оны өлтирдим. Өйткени аўыр жарақатланып қулағаннан кейин, тири
қалмайтуғынын билген едим. Мен оның басындағы тажы менен қолына тағылған
шынжырын алдым ҳәм оларды усы жерге, мырзам, сизге алып келдим.
11 Буны еситкен Даўыт ҳәм оның жанындағылар қайғыдан кийимлерин жыртты.
12 Олар қылыштан қаза тапқан Шаул, оның улы Йонатан ҳәм Жаратқан Ийениң халқы
болған израиллылар ушын кешке шекем жоқлаў айтып жылап, ораза тутты.
13 Даўыт өзине хабар алып келген жигиттен:
– Қай жерлисең? – деп сорады.
Жигит оған:
– Мен бир келгинди амалектиң улыман, – деп жуўап берди.
14 Сонда Даўыт оған:
– Жаратқан Ийениң майлаған адамына қол көтерип, оны өлтириўге қорқпадың
ба? – деди. 15 Соңынан Даўыт адамларынан бирин шақырып: «Бар, оны өлтир!»
– деп буйырды. Солай етип, сол адам амалек жигитти өлтирди. 16 Даўыт амалек
жигитке: «Өз басыңа өзиң жеттиң. Өйткени: „Жаратқан Ийениң майлаған адамын
мен өлтирдим“, – деп өзиңе қарсы өз аўзың менен гүўалық бердиң», – деди.

Даўыттың Шаул ҳәм Йонатан ушын айтқан жоқлаўы

17 Даўыт Шаул ҳәм оның улы Йонатан ушын жоқлаў айтты. 18 Соңынан бул жыр
Яҳуда халқына үйретилсин деп буйырды. «Оқ жай» деп аталған усы жыр Яшар
китабында жазылған:

19 «Ҳәй Израил! Бийик төбешиклерде жоқ болды салтанатың!
Қалай жерге қулады батырларың!
20 Бул хабарды Гатқа еситтирмең,
Ашкелон көшелеринде жайып жүрмең.
Еситип, филист қызлары қуўанбасын,
Сүннетсизлердиң қызлары шадланбасын.
21 Ҳәй, Гилбоа таўлары,
Үстиңизге шық түсип, жаўын жаўмасын,
Жерлериң өним де бермесин.
Себеби батырлардың қалқаны,
Енди қайтып зәйтүн майы менен майланбайтуғын Шаулдың қалқаны,
Сол жерде қулатылды.
22 Өлгенлердиң қанысыз, батырлардың тәнисиз,
Йонатанның оқ жайы кери қайтпас еди,
Шаулдың қылышы ҳеш бос қайтпас еди.
23 Шаул менен Йонатан сүйкимли ҳәм жағымлы еди,
Өмирде де, өлимде де бирге болды олар.
Олар бүркитлерден де шаққанырақ, арысланлардан да күшлирек еди.
24 Ҳәй, Израил қызлары!
Сизлерге безелген қырмызы кийимлер кийгизген,
Кийимиңизди алтын безениў буйымлары менен безеген Шаул ушын жылаңлар!
25 Ўаҳ, қалай қаза тапты батырлар саўашта!
Бийиклигиңде жатыр өли Йонатан.
26 Сениң ушын қайғыраман, туўысқаным Йонатан,
Мен ушын сен жүдә қәдирли едиң,
Сүйиспеншилигиң мен ушын,
Артық еди ҳаял муҳаббатынан.
27 Ўаҳ, қалай қаза тапты батырлар!
Қалай жоқ болды урыс қураллары!»

Екинши бап

Даўыттың Яҳудаға патша болыўы

2 1 Буннан кейин, Даўыт Жаратқан Ийеден:
– Яҳуда қалаларының бирине барайын ба? – деп сорады.
Жаратқан Ийе оған:
– Бар, – деп жуўап берди.
Даўыт Оннан:
– Қай жерге барайын? – деп сорады.
Жаратқан Ийе Даўытқа:
– Хебронға бар, – деп жуўап берди. 2 Солай етип, Даўыт өзиниң еки ҳаялы:
изреелли Ахиноам ҳәм кармелли Набалдың жесири Абигайыл менен бирге сол
жерге кетти. 3 Даўыт өзиниң жанындағы адамларын да хожалықлары менен бирге
алып кетти. Олар Хебронның өзине ҳәм әтирапындағы қалаларға орналасты. 4 Сонда
яҳудалылар Хебронға келип, Даўытты майлап, Яҳудаға патша етип қойды. Соңынан
олар Даўытқа: «Ябеш-Гилад турғынлары Шаулдың денесин жерледи», – деди.
5 Даўыт Ябеш-Гилад турғынларына хабаршылар жиберип, оларға былай деди:
«Мырзаңыз Шаулды жерлеп, оған көрсеткен садықлығыңыз ушын Жаратқан
Ийе сизлерди жарылқасын! 6 Енди сизлерге Жаратқан Ийе мийрим-шәпәәтин ҳәм
садықлығын көрсетсин. Бул исиңиз ушын, мен де сизлерге жақсылық қыламан.

[7] Сонлықтан күшли ҳәм мәрт болыңлар! Мырзаңыз Шаул қайтыс болды. Ал Яҳуда
халқы болса, мени майлап, өзлерине патша етип қойды».

Израил менен Яҳуда арасындағы саўаш

[8] Шаулдың сәркәрдасы Нер улы Абнер Шаулдың улы Иш-Бошетти[a] Маханайымға
алып барды. [9] Ол жерде Абнер Иш-Бошетти Гиладтың, Ашердиң, Изреелдиң,
Эфрайымның, Беняминниң ҳәм пүткил Израилдың үстинен патша етип тайынлады.
[10] Шаулдың улы Иш-Бошет қырқ жасында патша болып, Израилда еки жыл патшалық
етти. Бирақ Яҳуда халқы Даўыт пенен бирге қалды. [11] Даўыт Хебронда Яҳуда
халқына жети жыл алты ай патшалық етти.

[12] Бир күни Нер улы Абнер Шаулдың улы Иш-Бошеттиң адамлары менен бирге
Маханайымнан Гибонға кетти. [13] Ал Серуя улы Йоаб болса, Даўыттың адамлары
менен барып, Гибон ҳаўызының жанында оларды қарсы алды. Усы еки топардың
бири ҳаўыздың бир тәрепинде, екиншиси екинши тәрепинде отырды. [14] Сонда Абнер
Йоабқа:

– Жигитлер орынларынан турып, көз алдымызда алыссын, – деп усыныс қылды.

Йоаб оған:

– Мейли, алыса ғойсын, – деп келисим берди.

[15] Солай етип, Бенямин урыўынан Шаулдың улы Иш-Бошет тәрептен он еки адам
ҳәм Даўыт тәрептен он еки адам алдыға шықты. [16] Олардың ҳәр бири қарсыласының
басынан услап алды да, бир-бириниң бүйирине қылыш шаншып, биргеликте жан
тапсырды. Сонлықтан Гибондағы сол жерге Хелқат-Ҳассурим, яғный Қылышлар
майданы деген ат берилди.

[17] Сол күни саўаш жүдә қатал түс алып, Даўыттың адамлары Абнер менен
израиллыларды жеңилиске ушыратты. [18] Серуяның үш улы: Йоаб, Абишай ҳәм
Асаҳел де сол жерде еди. Асаҳел кийик сыяқлы шапқыр еди. [19] Ол изине қалмай,
Абнерди қуўалап кетти.

[20] Сонда Абнер артына бурылып:

– Асаҳел, бул сенбисең? – деп сорады.

Асаҳел оған:

– Аўа, бул мен, – деп жуўап берди.

[21] Абнер оған:

– Изимнен қуўыўды тоқтатып, жигитлердиң бирине ҳүжим қыл да, қурал-жарағын
ал, – деди.

Бирақ Асаҳелдиң Абнерди қуўыўды тоқтатқысы келмеди.

[22] Сонда Абнер Асаҳелге және ескертип: «Мени қуўыўды тоқтат! Сени
өлтириўимниң неге кереги бар? Соңынан туўысқаның Йоабтың жүзине қалай
қарайман?» – деди.

[23] Бирақ Асаҳел қуўыўды тоқтатпағанлықтан, Абнер найзасының артқы ушы менен
Асаҳелдиң қарнына урып жиберди. Найза Асаҳелдиң арқасын тесип шықты. Ол жерге
жығыла сала, жан берди. Асаҳел жығылып өлген жерден өтип баратырғанлардың
ҳәммеси сол жерде тоқтап қалды.

[24] Ал Йоаб пенен Абишай Абнерди қуўыўды даўам етип, күн батқанда, Гибон
шөлине кететуғын жолдағы Гиахтың қарсы алдындағы Амма төбешигине келди.
[25] Бенямин урыўының адамлары Абнердиң изине ерип жыйналып, бир топарға
бирлести ҳәм бир төбешиктиң басына шығып, сап тартып турды.

[26] Абнер даўыслап бақырып, Йоабқа:

– Қылышымыз мәңгиге инсанларды қырыўы керек пе? Ямаса сен буның
ақыбетиниң қайғылы болатуғынын билмейсең бе? Әскерлериңе туўысқанларын
қуўыўды тоқтатыўды қашан буйырасаң? – деди.

---

[a] **2:8** Иш-Бошет – 1-шеж. 8:33 Эшбаал, 1-патш. 14:49 Ишўий деп аталады.

27 Йоаб Абнерге:
– Тири Қудай ҳақы ант ишемен: егер өзиң айтпағаныңда, әскерлер ертең
азанға шекем туўысқанларын қуўыўды тоқтатпаған болар еди, – деп жуўап
берди. 28 Соңынан Йоаб кәрнай шертти ҳәм пүткил халық тоқтады. Кейин олар
израиллыларды қуўмады да, олар менен урыспады да.
29 Абнер ҳәм оның адамлары түн бойы Иордан тегислиги бойлап жүрди. Олар
Иордан дәрьясын кесип өтип, Битрон жолы арқалы Маханайымға қайтып барды.
30 Йоаб та Абнерди қуўыўды тоқтатып, қайтып келгеннен соң, ҳәмме адамларын
жыйнады. Асаҳелден басқа, Даўыттың адамларынан және он тоғыз адам қазаланған
болып шықты. 31 Бирақ Даўыттың адамлары Абнер тәрептеги Бенямин урыўының
адамларынан үш жүз алпыс адамды өлтирген еди. 32 Йоаб ҳәм оның адамлары
Асаҳелдиң денесин алып келип, Бейтлеҳемдеги әкесиниң қәбирине жерледи.
Соңынан олар түн бойы жол жүрип, таң ата Хебронға жетип келди.

Үшинши бап

3 1 Шаулдың тәрепдарлары менен Даўыттың тәрепдарлары арасындағы урыс узақ
даўам етти. Даўыттың күшине күш қосылған сайын, Шаулдың тәрепдарлары
ҳәлсиреп бара берди.

Даўыттың Хебронда туўылған балалары

2 Даўыттың Хебронда туўылған балалары мыналар: туңғыш улы Амнон. Ол
изреелли Ахиноамнан туўылды; 3 екиншиси Килеаб болып, ол кармелли Набалдың
жесири Абигайылдан туўылды; үшиншисиниң аты Абшалом, ол Гешур патшасы
Талмайдың қызы Маахадан туўылды; 4 төртиншиси Хаггиттен туўылған Адония,
бесиншиси Абиталдан туўылған Шефатия, 5 алтыншысы Даўыттың Эгла деген
ҳаялынан туўылған Итреам еди. Даўыттың бул улларының ҳәммеси Хебронда
туўылды.

Абнердиң Даўытқа қосылыўды шешиўи

6 Шаулдың тәрепдарлары менен Даўыттың тәрепдарлары арасында урыс даўам
етип атырғанда, Абнер Шаулдың тәрепдарлары арасында күшке толып бара берди.
7 Шаулдың Риспа деген бир тоқалы бар болып, ол Айя деген адамның қызы еди.
Бир күни Иш-Бошет Абнерден:
– Не ушын сен әкемниң тоқалы менен жаттың? – деп сорады.
8 Иш-Бошеттиң сораўына қатты ғәзепленген Абнер оған былай деп бақырды:
– Мен не Яҳудаға хызмет қылып жүрген бир көпек пе едим? Мен усы күнге дейин,
әкеңиз Шаулдың хожалығына, туўысқанларына ҳәм досларына садық болдым. Сизди
де Даўытқа сатып бермедим. Бирақ бүгин сиз мени усы ҳаял себепли айыплап
атырсыз. 9 Жаратқан Ийениң Даўытқа ўәде еткенин жүзеге асырмасам, онда Қудай
мени жазалаған үстине жазаласын! 10 Ол патшалықты Шаулдың нәсилинен тартып
алып, Даннан Беер-Шебаға шекем созылған Израил менен Яҳудада Даўыттың
патшалығын орнататуғынын айтып, ўәде еткен еди. 11 Иш-Бошет Абнерден
қорққанлықтан, оған басқа ҳеш нәрсе айта алмады.
12 Буннан кейин, Абнер өз атынан Даўытқа хабаршылар жиберип, былай деди: «Бул
елди сиз басқарыўыңыз керек емес пе? Егер мениң менен келисим дүзсеңиз, пүткил
Израилды сиз тәрепке аўдырыў ушын, жәрдем беремен».
13 Даўыт оған: «Яқшы, мен сениң менен келисим дүземен. Бирақ бир шәртим бар:
мени көриўге келгениңде, Шаулдың қызы, ҳаялым Михалды да өзиң менен бирге
алып кел. Болмаса, алдыма келмей-ақ қой», – деди.
14 Соңынан Даўыт Шаулдың улы Иш-Бошетке де хабаршылар жиберип, олар
арқалы: «Қалың малға жүз филисттиң сүннет терисин төлеп алған ҳаялым Михалды

маған қайтарып бер», – деди. 15 Сонда Иш-Бошет адамлар жиберип, Михалды күйеўи
Палтиелдиң үйинен алдырды. Палтиел Лайыш деген адамның улы еди. 16 Күйеўи
жылаўы менен Бахуримге шекем ҳаялына ерип барды. Бирақ Абнер оған: «Изиңе
қайт», – дегенде, ол изине қайтып кетти.

17 Сол арада Абнер Израилдың ақсақаллары менен ушырасып, оларға былай
деди: «Сизлер көптен бери Даўыттың өзлериңизге патша болыўын қәлеген едиңиз.
18 Енди буны иске асырың. Себеби Жаратқан Ийе Даўыт ҳаққында: „Қулым Даўыт
арқалы халқым Израилды филистлердиң ҳәм пүткил душпанларының қолынан
қутқараман“, – деген еди». 19 Абнер бенямминлилер менен де сөйлести. Соңынан ол
Израил халқының ҳәм Бенямин урыўының қәлеўи туўралы Даўытқа хабарлаў ушын
Хебронға кетти.

20 Абнер жанына жигирма адамды алып Хебронға, Даўыттың жанына барды.
Даўыт Абнер ҳәм оның жанындағылар ушын зыяпат берди.

21 Абнер Даўытқа: «Енди барып, пүткил Израил халқын жыйнап, тақсырым,
сизиң алдыңызға алып келейин. Олар сиз бенен келисим дүзсин. Сонда сиз қәлеген
жериңиздиң ҳәммеси үстинен патшалық қыласыз», – деди.

Буннан соң, Даўыт Абнерди шығарып салды. Ол да аман-есен жолына түсти.

Йоабтың Абнерди өлтириўи

22 Көп узамай, Даўыттың адамлары менен Йоаб бир басқыншылықтан қайтып
келди. Олар өзлери менен бирге көп олжа алып келген еди. Бирақ сол ўақытта Абнер
Хебронда Даўыттың жанында жоқ еди. Себеби Даўыт оны шығарып салған болып, ол
аман-есен жөнеп кеткен еди. 23 Йоаб ҳәм оның жанындағы пүткил әскерлер Хебронға
келгенде, оларға Нер улы Абнердиң патшаға келгени, патшаның оны қайтарып
жибергени, оның да аман-есен үйине қайтқаны туўралы хабарлады. 24 Сонда Йоаб
патшаға келип: «Сиз не ислеп қойдыңыз? Абнер өз аяғы менен алдыңызға келген
болса, оны неге босатып жибердиңиз? Ол кетип қалыпты! 25 Нер улы Абнерди өзиңиз
билесиз. Ол сизди алдаў ушын, қай жерге барып, қай жерден келетуғыныңызды ҳәм
нелер ислейтуғыныңызды билиў ушын келген», – деди.

26 Йоаб Даўыттың жанынан шыққаннан кейин, Абнердиң изинен хабаршылар
жиберди. Хабаршылар оны Сира суў сақлағышының жанынан қайтарып алып келди.
Даўыт буннан бийхабар еди. 27 Абнер Хебронға қайтып келгенде, Йоаб өзин оның
менен жеке сөйлесип алатуғын адамдай көрсетип, оны қала дәрўазасынан киргизди.
Туўысқаны Асаҳелдиң қанын төккени ушын, Йоаб сол жерде Абнердиң қарнына
пышақ урып өлтирди. 28 Даўыт бул ўақыяны еситкенде былай деди: «Мен де, мениң
патшалығым да Нер улы Абнердиң қаны ушын Жаратқан Ийениң алдында мәңгиге
айыпсызбыз. 29 Оның қанының қуны Йоабтың ҳәм оның әкесиниң пүткил үй-ишиниң
мойнында. Йоабтың урпағынан ириңли жараға ҳәм жаман тери кеселлигине
шалынғанлар, балдаққа сүйенгенлер, қылыштан өлгенлер, нанға зар болғанлар ҳеш
қашан арылмасын».

30 Солай етип, Йоаб ҳәм оның иниси Абишай Абнерди өлтирди. Өйткени Абнер
Гибондағы саўашта олардың иниси Асаҳелди өлтирген еди.

31 Соңынан Даўыт Йоабқа ҳәм оның жанындағыларға: «Кийимлериңизди жыртып,
аза кийимин кийиңлер ҳәм Абнер ушын жылаңлар», – деп буйрық берди. Даўыт
патшаның өзи Абнердиң табытының изинде жүрди. 32 Олар Абнерди Хебронға
жерледи. Патша Абнердиң қәбириниң басында даўыс шығарып жылады. Сол жердеги
пүткил халық та жылады. 33 Соңынан патша Абнер ушын мына жоқлаўды айтты:

«Абнер, сен бир ақмақ сыяқлы өлиўиң керек пе еди?
34 Қолларың байлаўлы, аяқларың кисенлеўли емес еди-ғо.
Бирақ сен қарақшылар қолынан өлтирилген адам сыяқлы қаза таптың».

Ҳәмме Абнер ушын және жылады.

35 Халық Даўытқа барып, күн батпастан бурын оны бир нәрсе жеп алыўға
көндирмекши болғанда, Даўыт ант ишип былай деди: «Күн батпастан алдын нан
ямаса бир нәрсе жесем, Қудай мени жазалаған үстине жазаласын!» 36 Пүткил халық
буны билди ҳәм патшаның барлық ислерин унатқаны сыяқлы, бул исин де унатты.
37 Сол күни Яҳудадағы ҳәм Израилдағы ҳәр бир адам Нер улы Абнердиң өлиминде
патшаның қолы жоқлығын билди.
38 Патша адамларына былай деди: «Бүгин Израилда бир басшының, уллы бир
адамның өлгенин билмейсизлер ме? 39 Мен майланып, патша етип қойылған болсам
да, бүгин ҳәлсизбен. Ал мына Серуяның уллары болса, меннен күшлирек. Жаратқан
Ийе жаманлық ислегенге жаманлығына жараса қайтарсын!»

Төртинши бап

Иш-Бошеттиң өлтирилиўи

4 1 Шаулдың улы Иш-Бошет Абнердиң Хебронда өлтирилгенин еситкенде,
қәўетерге түсти. Пүткил Израил халқы да қорқысып қалды. 2 Иш-Бошеттиң
хызметинде басқыншылар топарын басқаратуғын Баана ҳәм Рехаб деген еки адам
бар еди. Олар Бенямин урпағынан болған беероттлы Риммонның уллары еди. Беерот
қаласы беняминлилерге тийисли қала деп саналатуғын еди. 3 Себеби беероттлылар
қаланы таслап, Гиттайымға қашып кеткен еди. Сонлықтан олар усы күнге шекем сол
жерде келгинди болып жасап киятыр.
4 Шаулдың улы Йонатанның еки аяғы да ләң болып қалған Мефибошет[b] деген
бир улы бар еди. Израелден Шаул менен Йонатанның қазаланғаны ҳаққында хабар
келгенде, Мефибошет бес жаста еди. Сонда тәрбияшысы оны алып қашып кеткен еди.
Ол баланы асығыс алып қашып баратырғанда, баланы қолынан түсирип алғанлықтан,
бала майып болып қалған еди.
5 Беероттлы Риммонның уллары Рехаб пенен Баана жолға шығып, күн қатты қызған
ўақытта Иш-Бошеттиң үйине келгенде, Иш-Бошет уйықлап жатырған еди. 6 Рехаб
ҳәм оның туўысқаны Баана бийдай алатуғын адам сыяқлы үйге кирип, Иш-Бошеттиң
қарнына қанжар тығып өлтирди де, қашып кетти. 7 Ўақыя былай болған еди: олар
үйге киргенде, Иш-Бошет уйықлайтуғын бөлмесиндеги өз төсегинде жатырған еди.
Рехаб пенен Баана Иш-Бошетти өлтирип, басын кесип алды ҳәм басты көтерип,
пүткил түн бойы Иордан тегислиги арқалы жүрди. 8 Олар Иш-Бошеттиң басын
Хебронға, Даўыт патшаға алып келип, оған: «Мине, сизди өлтирмекши болған
душпаныңыз Шаулдың улы Иш-Бошеттиң басы! Жаратқан Ийе бүгин Шаулдан ҳәм
оның урпағынан тақсырым, сизиң өшиңизди алды», – деди.
9 Бирақ Даўыт беероттлы Риммонның уллары Рехаб пенен оның туўысқаны Баанаға
былай деп жуўап берди: «Мени ҳәр түрли бәле-қадалардан қутқарған тири Жаратқан
Ийе ҳақы ант ишемен: 10 бурын Шаулдың өлими ҳаққында хабарды маған хош
хабар ретинде алып келген адамды услап алып, Сиклагта өлтирген едим. Әкелген
хош хабары ушын оған берилген сый усы болды. 11 Енди айыпсыз бир адамды өз
үйинде, төсегинде өлтирген жаўыз адамлардың өлтирилиўи де гүмансыз. Оның
қаны ушын сизлерден өш алып, сизлерди жер бетинен жоқ қылып жибермеймен
бе?» 12 Соңынан Даўыт адамларына буйрық берди. Олар еки туўысқанды өлтирип,
олардың аяқ-қолларын кести де, денесин Хеброндағы ҳаўыздың бойына асып қойды.
Ал Иш-Бошеттиң басын апарып, Хеброндағы Абнердиң қәбирине жерледи.

---

[b] **4:4** Мефибошет – 1-шеж. 8:34; 9:40 «Мериб-Баал» деп аталады.

Бесинши бап

Даўыттың Израилға патша болыўы

5 1 Израилдың барлық урыўлары Хебронда болған Даўытқа келип, былай деди:
«Бизлер сизиң өз сүйегиңиз ҳәм өз етиңизбиз. 2 Бурын Шаул патша болған
ўақытта да, саўашта Израилды өзиңиз баслап жүретуғын едиңиз. Жаратқан Ийе
сизге: „Халқым Израилға сен шопанлық етип, оларға ҳүкимдар боласаң“, – деп
ўәде берген еди». 3 Солай етип, Израилдың барлық ақсақаллары Хебронға, патша
Даўыттың алдына келгенде, Даўыт Хебронда Жаратқан Ийениң алдында олар менен
келисим дүзди. Олар да Даўытты майлап, Израилға патша етип қойды.
4 Даўыт отыз жасында патша болып, қырқ жыл патшалық етти. 5 Ол Хебронда жети
жыл алты ай Яҳуда үстинен, Ерусалимде отыз үш жыл пүткил Израил ҳәм Яҳуда
үстинен патшалық етти.
6 Даўыт патша ҳәм оның адамлары Ерусалимде жасап атырған ебус халқына
шабыўыл жасаў ушын жолға шыққанда, ебус халқы: «Даўыт бул жерге кире
алмайды», – деп ойлап, Даўытқа: «Сен бул жерге кире алмайсаң. Соқырлар менен
шолақлар-ақ сени қуўып салады», – деп бақырды. 7 Деген менен, Даўыт Сийон
қорғанын, кейин ала «Даўыттың қаласы» деп аталатуғын қорғанды қолға киргизди.
8 Сол күни Даўыт адамларына былай деди: «Ебус халқын жеңбекши болған ҳәр бир
адам суў тармақлары арқалы барып, Даўытты жек көретуғын[c] сол шолақ ҳәм соқыр
ебусларды жоқ қылсын», – деди. Сонлықтан: «Соқырлар менен шолақлар сарайға[d]
кирмейди», – деген гәп қалған екен.
9 Буннан кейин, Даўыт қорған қалаға орналасып алды ҳәм оны «Даўыттың қаласы»
деп атады. Ол қорғанның айнала дөгерегине Милло деген жерден баслап қосымша
қорған қурды. 10 Даўыт күшке толып бара берди. Өйткени Әлемниң Қудайы Жаратқан
Ийе оның менен бирге еди.
11 Тир патшасы Хирам Даўытқа елшилер, соның менен бирге кедр ағашларын, ағаш
усталарын ҳәм тас қалаўшы усталарды жиберди. Бул адамлар Даўыт ушын бир сарай
қурды. 12 Сонда Даўыт Жаратқан Ийениң өзин Израилға патша етип тайынлағанын
ҳәм Өз халқы Израил ушын оның патшалығын даңққа еристиргенин түсинди.
13 Даўыт Хеброннан Ерусалимге келгеннен кейин де өзине және тоқаллар ҳәм
ҳаяллар алып, олардан да ул ҳәм қызлар көрди. 14 Даўыттың Ерусалимде туўылған
ул-қызларының атлары мыналар: Шаммуа, Шобаб, Натан, Сулайман, 15 Ибхар,
Элишуа, Нефег, Яфиа, 16 Элишама, Эляда ҳәм Элифелет.

Филистлердиң жеңилиске ушыраўы

17 Филистлер Даўыттың майланып, Израилға патша етип қойылғанын еситкенде,
пүткил филист әскерлери Даўытты қолға түсириў ушын излеп кетти. Буны еситкен
Даўыт қорғанға кетти. 18 Филистлер келип, Рефаим ойпатлығына жайласты. 19 Даўыт
Жаратқан Ийеден:

– Филистлерге қарсы жүрис қылайын ба? Оларды маған тәслим етесең бе? – деп сорады.

Жаратқан Ийе Даўытқа:

– Аўа, жүрис қыл. Оларды саған сөзсиз тәслим етемен, – деп жуўап берди.

20 Сонда Даўыт әскерлери менен бирге Баал-Перасимге кетти ҳәм ол жерде
филистлерди қыйратты. Кейин ол: «Ҳәр бир бөгетти жайпап өтетуғын суў тасқыны
сыяқлы, Жаратқан Ийе де душпанларымды алдымда қыйратып таслады», – деди.
Сол себепли бул жерге «Баал-Перасим» деген ат берилди. 21 Филистлер сол жерге

---

[c] **5:8** Даўытты жек көретуғын – ямаса «Даўыт жек көретуғын».

[d] **5:8** Сарайға – сөзбе-сөз: үйге.

өзлериниң бутларын таслап қашқан еди. Даўыт ҳәм оның адамлары сол бутларды
алып кетти.
[22] Буннан соң, филистлер және келип, Рефаим ойпатлығына жайласты. [23] Даўыт
Жаратқан Ийеден қайта сорағанда, Жаратқан Ийе оған былай деп жуўап берди:
«Оларға бул жерден ҳүжим қылма. Олардың артынан айланып бар да, тут ағашлары
тәрептен ҳүжим қыл. [24] Тут ағашларының жоқарысынан аяқ сеслери сыяқлы
даўысты еситиўден-ақ, ҳәрекетке кирис. Себеби сол ўақытта Мен сениң алдыңда
филист ордасын қыйратыў ушын баратырған боламан». [25] Даўыт Жаратқан Ийениң
буйырғанындай қылды ҳәм филист ордасын Гебадан Гезерге дейин қыйратып барды.

Алтыншы бап

Келисим сандығының Ерусалимге алып келиниўи

6 [1] Даўыт және Израилдағы пүткил ер жигитлерди топлады. Олар отыз мың адам
еди. [2] Соңынан Даўыт ҳәм оның менен бирге болған сол адамлардың ҳәммеси
сандықтың үстиндеги еки керуб арасында тахт қурған Әлемниң Жаратқан Ийесиниң
аты менен аталған Қудайдың сандығын алып келиў ушын Баале-Яҳудаға[e] кетти.
[3] Олар Қудайдың сандығын төбешиктеги Абинадабтың үйинен алып, таза бир
арбаға қойды. Абинадабтың уллары Узза менен Ахйо таза арбаны жетеклеп жүрди.
[4] Олар Қудайдың сандығын алып кетип баратырғанда, Ахйо сандықтың алдында
жүрди. [5] Сол ўақытта Даўыт ҳәм пүткил Израил халқы Жаратқан Ийениң алдында
қосық айтып, лира ҳәм арфа шертип, систраны шыңғырлатып, дәп қағып, кимбалды
даңғырлатып, бар күши менен шадлыққа бөленип киятырған еди.
[6] Олар Нахон деген адамның қырманына жетип барғанда, өгизлер сүрнигип кетти.
Сонда Узза қолын созып, Қудайдың сандығын услап қалды. [7] Ҳүрметсизлиги ушын
Жаратқан Ийениң Уззаға ғәзеби қайнады ҳәм сол жерде-ақ оның жанын алды. Узза
Қудайдың сандығының қасында жан тапсырды.
[8] Жаратқан Ийениң Уззаны жазалағанына Даўыт қатты ашыўланды. Сол күннен
баслап, ҳәзирге дейин бул орын Перес-Узза, яғный «Уззаның қыйратылыўы» деп
аталады.
[9] Даўыт сол күни Жаратқан Ийеден қорқып: «Енди қалай Жаратқан Ийениң
сандығын әкелип, жаныма қоя аламан?» – деп ойлады. [10] Сонлықтан Даўыт сандықты
өзиниң аты менен аталған қалаға алып барыўдың орнына, гатлы Обед-Эдомның
үйине апарды. [11] Сандық гатлы Обед-Эдомның үйинде үш ай турды. Жаратқан Ийе
Обед-Эдомды ҳәм оның пүткил шаңарағын жарылқады. [12] Даўытқа: «Қудайдың
сандығы себепли, Жаратқан Ийе Обед-Эдомның шаңарағын ҳәм оған тийисли
ҳәмме нәрсени жарылқады», – деген хабар жетти. Сонда Даўыт барып, Қудайдың
сандығын Обед-Эдомның үйинен Даўыттың қаласына қуўанышлы түрде алып келди.
[13] Жаратқан Ийениң сандығын көтергенлер алты адым атқанда, Даўыт бир буға бенен
бир семиз тананы қурбанлыққа шалды. [14] Зығыр эфод кийип алған Даўыт Жаратқан
Ийениң алдында бар күши менен ойынға түсти. [15] Усылайынша Даўыт ҳәм пүткил
Израил халқы қуўанышлы даўыслар ҳәм кәрнай сеслери астында сандықты алып
киятырған еди. [16] Сандық Даўыттың қаласына кирип киятырғанда, Шаулдың қызы
Михал терезеден қарап турған еди. Ол Жаратқан Ийениң алдында секирип ойынға
түсип киятырған Даўыт патшаны көргенде, оны өз кеўлинде пәс көрип кетти.
[17] Жаратқан Ийениң сандығы алып келинип, Даўыттың арнаўлы түрде қурдырған
шатырының ишиндеги өз орнына қойылды. Соңынан Даўыт Жаратқан Ийеге
арнап жандырылатуғын қурбанлықлар ҳәм татыўлық қурбанлықларын берди.
[18] Жандырылатуғын ҳәм татыўлық қурбанлықларын берип болғаннан кейин, Даўыт
Әлемниң Жаратқан Ийесиниң аты менен халыққа пәтия берди. [19] Соңынан ол пүткил

[e] **6:2** Баале-Яҳуда – Кирят-Яримниң басқа аты, 1-шеж. 13:6 қараң.

халыққа, Израил жәмийетиндеги ҳәр бир еркек ҳәм ҳаялға бир шөрек нан, бир уўыс
хурма ҳәм бир дана кептирип нығызланған кишмиштен тарқатты. Буннан соң, пүткил
халық үйлерине қайтты.
20 Даўыт өз хожалығына пәтия бериў ушын үйине қайтып келгенде, Шаулдың қызы
Михал оны қарсы алыўға шықты ҳәм оған:
– Израил патшасы бүгин қандай абырайға еристи! Өз қулларының шорылары
алдында жарамсыз адам сыяқлы жалаңашланып, өзин көрсетти-ғо, – деди.
21 Даўыт Михалға былай деп жуўап берди:
– Мени әкеңниң ҳәм оның пүткил нәсилиниң орнына таңлап, Өз халқы Израилға
ҳүкимдар етип қойған Жаратқан Ийениң алдында ойынға түстим. Аўа, мен Жаратқан
Ийениң алдында ойнай беремен. 22 Енди өзимди буннан да төмен тутып, және де
пәсирек санайман. Бирақ сен айтқан сол шорылар мени ҳүрметке бөлейди.
23 Шаулдың қызы Михал өмириниң ақырына шекем бийперзент өтти.

Жетинши бап

Қудайдың Даўытқа берген сөзи

7 1 Даўыт патша өз сарайында жасай берди. Себеби Жаратқан Ийе оны
әтирапындағы барлық душпанларынан қорғап, тынышлық берди.
2 Сол ўақытлары патша пайғамбар Натанға:
– Қара, мен кедр ағашынан қурылған сарайда жасап атырман, ал Қудайдың
сандығы болса, шатырда турыпты, – деди.
3 Натан оған:
– Кеўлиңиз күсегенин қыла бериң, себеби Жаратқан Ийе сиз бенен бирге, – деп
жуўап берди.
4 Бирақ сол күни түнде Натанға Жаратқан Ийеден мынадай сөз түсти:
5 «Барып, қулым Даўытқа былай деп айт: „Жаратқан Ийе былай дейди: Мәкан
басыўым ушын, Маған арнап үйди сен қурмақшымысаң? 6 Израил халқын Мысырдан
алып шыққан күнимнен баслап усы ўақытқа дейин, Мен үйде жасадым ба, өзи?
Шатырда ол жақтан бул жаққа көшип жүрген жоқпан ба? 7 Пүткил израиллылар
менен бирге көшип жүрген жерлерде халқымды басқарыўды буйырған Израил
бийлериниң қайсы бирине: Неге Маған кедр ағашынан үй қурып бермедиңиз? – деген
едим?“ 8 Енди қулым Даўытқа былай деп айт: „Әлемниң Жаратқан Ийеси былай
дейди: Мен сени жайлаўда қой бағып жүрген жериңнен алып, халқым Израилға
ҳүкимдар етип қойдым. 9 Қай жерге барсаң да, сениң менен бирге болып, алдыңдағы
ҳәмме душпанларыңды жоқ қылдым. Атыңды дүньядағы уллы адамлардың атлары
сыяқлы уллы қыламан. 10 Халқым Израил ушын орын таярлап, оларды сол жерге
орналастыраман. Олардың өз журты болады ҳәм ҳеш ким тынышын бузбайды.
Залымлар оларға бурынғыдай зорлық қылмайды. 11 Халқым Израилға бийлер қойған
ўақыттан бери залымлар оларды езип келмекте. Ал сени пүткил душпанларыңнан
қутқарып, рәҳәтке еристиремен“.
Жаратқан Ийе және былай деп билдиреди: „Мен сениң ушын бир шаңарақ
– патшалар әўладын жаратаман. 12 Сен өлип, ата-бабаларыңа қосылғаныңда,
зүрядыңнан бирин тахтқа отырғызып, оның патшалығын беккемлеймен. 13 Маған
атап үйди ол қурады. Мен де оның патшалық тахтын мәңгилик қылып орнатаман.
14 Мен оған әке боламан, ол Маған ул болады. Егер ол гүна ислесе, әке улын таяқ
пенен жазалағандай, оны басқа миллетлер арқалы жазалайман. 15 Бирақ сениң көз
алдыңда Шаулдан Өз мийримимди тартып алғаным сыяқлы, оннан Өз мийримимди
ҳеш қашан тартып алмайман. 16 Сениң урпағың ҳәм патшалығың Мениң алдымда
мәңгиге турады ҳәм тахтың мәңги беккем болады“».
17 Солай етип, Натан аян болған бул сөзлердиң ҳәммесин Даўытқа айтып берди.

Даўыттың миннетдаршылық дуўасы

18 Соңынан Даўыт патша келип, Жаратқан Ийениң алдында отырды да, былай
деди: «О, Ийем, Жаратқан Ийе! Сен мени буншелли мәртебели қылғандай, мен
ким болыппан, мениң үй-ишим де не болыпты? 19 О, Ийем, Жаратқан Ийе! Сениң
нәзериңде бул да аз болғандай, қулыңның урпағының келешеги туўралы да айтып
бердиң. О, Ийем, Жаратқан Ийе, Сениң адамзатқа деген қатнасың усындай ма?!
20 Мен Саған басқа не айта аламан? Өйткени о, Ийем, Жаратқан Ийе, Сен Өз
қулыңды билесең-ғо. 21 Сен Өз сөзиңе ҳәм жүрегиңе муўапық болған бул уллы исти
иследиң ҳәм оны қулыңа билдирдиң. 22 Қандай уллысаң, о, Ийем, Жаратқан Ийе! Өз
қулақларымыз бенен еситкен барлық хабарымыз бойынша, Саған тең келетуғыны
жоқ, Сеннен басқа Кудай да жоқ. 23 Дүньяда халқың Израилға уқсаған бирде бир
халық жоқ. Оларды Өз халқың қылыў ушын, азат қылыўға бардың ҳәм халқың ушын
да, елиң ушын да уллы ҳәм әжайып ислер ислеп, Өз даңқыңды шығардың. Мысырдан
Өзиң ушын азат қылған халқыңның алдынан халықларды ҳәм қудайларды қуўып
жибердиң. 24 Халқың Израилды мәңгиге Өз халқым болады деп, оларды беккемледиң
ҳәм Өзиң де, о, Жаратқан Ийе, олардың Қудайы болдың. 25 Енди о, Қудай, Жаратқан
Ийе! Қулыңа ҳәм оның урпағына берген ўәдеңде мәңгиге турып, сөзиңди орынлай
гөр. 26 Адамлар: „Әлемниң Жаратқан Ийеси – Израилдың Қудайы“, – деп атыңды
мәңгиге уллыласын ҳәм қулың Даўыттың урпағы да Сениң алдыңда беккем турсын.
27 О, Әлемниң Жаратқан Ийеси, Израилдың Қудайы! Сен қулыңа: „Сениң ушын бир
үй – патшалық жаратаман“, – деп аян еттиң. Сонлықтан қулың усылай дуўа етиўге
жүрек етти. 28 О, Ийем, Жаратқан Ийе, Сен Қудайсаң, Сениң сөзлериң ҳақ. Сен
қулыңа бул ийгиликли ўәдени бердиң. 29 Енди алдыңда мәңгиге даўам етиўи ушын,
қулыңның патшалығын жарылқаўыңды сорайман. Себеби о, Ийем, Жаратқан Ийе,
Сен солай сөз бердиң ҳәм қулыңның патшалығы Сениң жарылқаўың арқалы мәңгиге
жарылқанатуғын болады».

Сегизинши бап

Даўыттың жеңислери

8 1 Арадан бираз ўақыт өткеннен кейин, Даўыт филистлерди жеңип, оларды
бойсындырды ҳәм филистлердиң қолынан Метег-Амма қаласын тартып алды.
2 Соңынан Моаб халқын да жеңилиске ушыратты. Оларды жерге қатара жатқызып,
арқан менен өлшеди ҳәм еки өлшемди өлтирип, үшинши өлшемди тири қалдырды.
Солай етип, моаблылар Даўытқа қул болып, оған салық төлейтуғын болды.
3 Даўыт Евфрат дәрьясына шекемги өз патшалығын қайта тиклемекши болып,
сол жерге жүрис қылған Соба патшасы Рехоб улы Ҳададезерди де жеңди. 4 Даўыт
Ҳададезердиң бир мың жети жүз атлы ҳәм жигирма мың пияда әскерин қолға алды.
Ол саўаш арбасына жегилетуғын барлық атлардың тирсеклерин кесип майырып,
оннан тек жүз атты ғана алып қалды.
5 Соңынан Даўыт Соба патшасы Ҳададезерге жәрдемге келген Дамаскте
жасайтуғын арамлардан жигирма еки мың адамды өлтирди. 6 Ол Дамасктеги
арамлардың жерине өзиниң сақшылар топарын орналастырды. Арамлар да Даўытқа
қул болып, салық төлейтуғын болды. Жаратқан Ийе Даўытты барған жериниң
ҳәммесинде жеңиске ерситирди.
7 Даўыт Ҳададезердиң сәркәрдалары алып жүрген алтын қалқанларды алып,
Ерусалимге әкелди. 8 Және де, ол Ҳададезердиң қол астындағы Бетах ҳәм Беротай
қалаларынан көп муғдарда қола алды.

9 Хамат патшасы Той[f] Даўыттың Ҳададезердиң пүткил әскерлерин жеңгенин
еситти. 10 Патша Той Даўытқа сәлем бериў ҳәм оны саўашта Ҳададезер үстинен
ерискен жеңиси менен қутлықлаў ушын, улы Йорамды оған жиберди. Себеби Той
Ҳададезер менен узақ ўақыттан бери урысып киятырған еди. Йорам Даўытқа
гүмис, алтын ҳәм қоладан исленген затларды саўғаға алып келди. 11 Даўыт патша
бул саўғаларды басып алған еллеринен алып келген гүмис ҳәм алтынлар менен
бирге Жаратқан Ийеге бағышлады. 12 Булар арам, моаб, аммон, филист ҳәм амалек
халықларынан алып келинген, және де, Соба патшасы Рехоб улы Ҳададезерден
тартып алынған гүмис ҳәм алтынлар еди.

13 Даўыт Дуз ойпатлығында эдом халқынан он сегиз мыңын өлтирип қайтқаннан
соң, оның даңқы асты.

14 Ол Эдом аймағының ҳәмме жерине өз сақшылар топарын орналастырды. Пүткил
эдомлар Даўытқа қул болды. Жаратқан Ийе Даўытты барған жериниң ҳәммесинде
жеңиске ерестирди.

Даўыттың ҳәмелдарлары

15 Даўыт пүткил Израилда патшалық етип, халқына туўры ҳәм әдиллик пенен
ҳүкимдарлық етти. 16 Серуя улы Йоаб сәркәрда, Ахилуд улы Еҳошафат жылнамашы
еди. 17 Ахитуб улы Садоқ пенен Абиятар улы Ахимелех руўханий, Серая хаткер
еди. 18 Еҳояда улы Беная керетлер менен пелетлерден алынған тән сақшылардың[g]
басшысы еди. Ал Даўыттың уллары руўханийлер еди.

Тоғызыншы бап

Даўыттың Мефибошетке жақсылық ислеўи

9 1 Бир күни Даўыт: «Шаулдың хожалығынан тири қалған бар ма? Мен Йонатанның
ҳүрмети ушын оған жақсылық қылар едим», –деди.

2 Шаулдың хожалығының Сиба деген бир хызметши киси бар еди. Оны Даўыттың
алдына шақырып келди. Патша оннан:

– Сиба деген сенбисең? – деп сорады.

Сиба оған:

– Аўа, Сиба деген қулыңыз мен боламан, – деп жуўап берди.

3 Патша оған:

– Шаулдың хожалығынан аман қалған адам бар ма? Мен оған Қудай ушын
жақсылық қылайын, – деди.

Сиба патшаға:

– Йонатанның еки аяғы да майып болып қалған бир улы бар, – деп жуўап берди.

4 Патша оннан:

– Ол қай жерде? – деп сорады.

Сиба патшаға:

– Ол Ло-Дебардағы Аммиел улы Махирдиң үйинде, – деп жуўап берди.

5 Солай етип, Даўыт патша оны Ло-Дебардан, Аммиел улы Махирдиң үйинен
алдырды.

6 Шаулдың ақлығы, Йонатанның улы болған Мефибошет Даўытқа келди ҳәм
ет-бетинен жығылып, оған тәжим етти.

Даўыт:

– Мефибошет! – деди.

– Ләббәй, қулыңыз усы жерде, – деп жуўап берди Мефибошет.

---

[f] **8:9** Той – еврейше Тоў, бул Тойдың басқаша атамасы.

[g] **8:18** Керетлер менен пелетлерден алынған тән сақшылар – патша Даўыттың шет елден жаллап алған тән сақшылары болыўы мүмкин.

[7] Даўыт оған:
– Қорқпа, мен әкең Йонатанның ҳүрмети ушын саған жақсылық қыламан. Атаң
Шаулдың барлық жерлерин саған қайтарып беремен. Ал сен бәрқулла мениң
дастурханымнан аўқатланатуғын боласаң, – деди.
[8] Мефибошет тәжим қылып:
– Өли ийтке уқсаған мендей қулыңызға жақсылық қылатуғындай, мен ким
болыппан? – деди.
[9] Соңынан патша Шаулдың хызметшиси Сибаны шақыртып алып, оған былай деди:
– Бурын мырзаң Шаулға ҳәм оның хожалығына тийисли болған нәрсениң ҳәммесин
оның ақлығы Мефибошетке бердим. [10] Енди мырзаңның ақлығы керекли азық-аўқат
пенен тәмийинлениўи ушын, сен ҳәм сениң улларың менен қулларың оның ушын
жерди тәрбиялап, өним алыңлар. Ал мырзаңның ақлығы Мефибошет болса, бәрқулла
мениң дастурханымнан аўқат жейди.
Сибаның он бес улы ҳәм жигирма қулы бар еди.
[11] Сиба патшаға:
– Тақсырым, қулыңыз болған мен буйырғанларыңыздың ҳәммесин орынлайман, –
деди.
Мефибошет патшаның улларының бири сыяқлы, патшаның дастурханынан аўқат
жеди. [12] Мефибошеттиң Миха деген кишкене бир улы бар еди. Сол ўақыттан баслап,
Сибаның үйинде жасайтуғын ҳәр бир адам Мефибошетке хызмет ететуғын болды.
[13] Мефибошет бәрқулла патшаның дастурханынан аўқат жейтуғын болғанлықтан,
Ерусалимде жасады. Оның еки аяғы да майып еди.

Оныншы бап

Даўыттың аммонлар менен арамларды жеңиўи

10 [1] Арадан бир қанша ўақыт өткеннен соң, Аммон патшасы өлип, оның орнына
улы Ханун патша болды. [2] Сонда Даўыт: «Әкесиниң маған жақсылық еткени
сыяқлы, мен де Нахаш улы Ханунға жақсылық қылайын», – деп ойлап, әкесиниң
өлими себепли кеўил айтыў ушын, Ханунға хызметшилерин жиберди.
Даўыттың хызметшилери Аммон жерине барғанда, [3] аммон басшылары өз
мырзасы Ханунға: «Даўыт бул адамларды әкеңиздиң ҳүрмети ушын сизге кеўил
айтыў ушын жиберген деп ойлайсыз ба? Яқ, Даўыт оларды қаланы көзден өткерип,
билип алыў ҳәм қыйратыў ушын сизге жиберген», – деди.
[4] Солай етип, Ханун Даўыттың хызметшилерин тутқынға алып, олардың
сақалларының ярымын кестирди ҳәм шапанларын жамбасына келетуғын етип
кестирип, изине қайтарып жиберди.
[5] Даўыт елшилери туўралы еситкенде, оларды күтип алыў ушын адам жиберди.
Өйткени елшилер қатты хорланған еди. Патша оларға: «Сақалыңыз өскенше, Ерихода
қалыңлар, соңынан қайтып келесизлер», – деди.
[6] Аммонлар Даўыттың өзлерин жек көрип қалғанын түсинди. Сонда адам жиберип,
Бейт-Рехоб пенен Собадан жигирма мың арамлы пияда әскерди, Мааха патшасы
менен оның мың адамын ҳәм Тоб аймағынан он еки мың адамды жаллап алды.
[7] Даўыт буны еситкенде, Йоабты ҳәм мәрт жаўынгерлерден дүзилген пүткил әскерлер
топарын оларға қарсы атландырды. [8] Аммонлар шығып, дәрўаза алдында сап тартып
турды. Ал Рехоб пенен Собадан келген арамлар, Тоб пенен Маахадан келген адамлар
менен бирге далада бөлек сап тартып турды.
[9] Йоаб душпан әскерлериниң алдында да, артында да турғанын көргенде,
Израилдың сайланды әскерлеринен базыларын таңлап алып, оларды арамларға
қарсы сапқа турғызды. [10] Қалған топарларды иниси Абишайдың қолына тапсырып,
аммонларға қарсы сапқа дизди. [11] Йоаб инисине былай деди: «Егер арамлар меннен

басым келсе, сен маған жәрдемге келесең. Ал аммонлар сеннен басым келсе, мен
саған жәрдемге бараман. 12 Мәрт бол! Халқымыз ушын ҳәм Қудайымыздың қалалары
ушын беккем турайық. Жаратқан Ийе Өзине мақул болған исти ислесин!»
13 Соңынан Йоаб ҳәм оның жанындағылар арамларға қарсы ҳүжимге өтиў ушын
алға илгерилегенде, арамлар олардан қашты. 14 Арамлардың қашқанын көрген
аммонлар да Абишайдан қашып, қалаға кирип кетти. Буннан кейин Йоаб аммонлар
менен урысыўдан ўаз кешип, Ерусалимге қайтып кетти.
15 Өзлериниң израиллылардан жеңилгенин көрген арамлар бир жерге топланды.
16 Соба патшасы Ҳададезер хабар жиберип, Евфрат дәрьясының арғы тәрепинде
жасайтуғын арамларды шақыртты. Арамлар Ҳададезердиң сәркәрдасы Шобахтың
басшылығында Хеламға кетти.
17 Бул Даўытқа мәлим болғанда, ол пүткил израиллыларды топлады да, Иордан
дәрьясын кесип өтип, Хеламға барды. Арам әскерлери Даўытқа қарсы сап тартып
турды ҳәм оның менен саўаш қылды. 18 Деген менен, арамлар израиллылардың
алдына түсип қашты. Даўыт олардың жети жүз саўаш арбасының арбакешлерин
ҳәм қырқ мың атлы әскерин өлтирди. Ол Ҳададезердиң сәркәрдасы Шобахты да
жарақатлады ҳәм ол саўаш майданында жан тапсырды. 19 Солай етип, Ҳададезердиң
қол астындағы ҳәмме патшалар өзлериниң израиллылардан жеңилгенин көргенде,
израиллылар менен тынышлық келисимин дүзип, оларға бағынышлы болды. Буннан
кейин, арам халқы аммон халқына жәрдем бериўден қорқып қалды.

Он биринши бап

Даўыт ҳәм Бат-Шеба

11 1 Келеси жылы бәҳәрде, патшалар урысқа шығатуғын ўақытта, Даўыт өз
әскербасыларын ҳәм пүткил Израил әскерлерин Йоабтың басшылығында
урысқа жиберди. Олар аммонларды қырып таслап, Рабба қаласын қамал қылды.
Бирақ Даўыттың өзи Ерусалимде қалған еди.
2 Бир күни кешке қарай Даўыт төсегинен турды да, сарайдың үшегине шығып,
арман-берман жүре баслады. Ол сол жерден қарап, шомылып атырған бир ҳаялды
көрди. Ҳаял жүдә сулыў еди. 3 Даўыт ҳаялдың ким екенин билип келиў ушын, адам
жиберди.

Сол адам қайтып келип, ҳаялдың Элиамның қызы, хетт халқынан болған Урияның
ҳаялы Бат-Шеба екенлигин айтты. 4 Даўыт ҳаялды алып келиў ушын хызметшилерин
жиберди. Ҳаял Даўыттың алдына келди. Даўыт етек киринен енди тазаланған ҳаял
менен жатты. Соңынан ҳаял үйине қайтты. 5 Ҳаял ҳәмиледар болып қалған еди.
Сонлықтан ол Даўытқа: «Мен ҳәмиледарман», – деп хабар жиберди.
6 Сонда Даўыт Йоабқа: «Хетт халқынан болған Урияны маған жибер», – деген
хабар жоллады. Йоаб Урияны Даўыттың алдына жиберди. 7 Урия алдына келгенде,
Даўыт оннан Йоаб пенен әскерлердиң жағдайы ҳәм урыстың барысы ҳаққында
сорады. 8 Соңынан Урияға: «Үйиңе барып, дем ал[h]», – деди.

Урия сарайдан шыққаннан соң, патша оның изинен сый жиберди. 9 Деген менен,
Урия үйине қайтпай, патшаның барлық хызметшилери менен бирге сарай дәрўазасы
алдында уйықлады. 10 Даўытқа Урияның үйине қайтпағаны ҳаққында хабар жеткенде,
Даўыт Урияны шақыртып:

– Сен ўзақ ўақыт сыртта болдың-ғо, неге үйиңе қайтпадың? – деп сорады.

11 Урия Даўытқа:

– Қудайдың сандығы да, Израил ҳәм Яҳуда әскерлери де ордада қалды. Сәркәрдам
Йоаб пенен сизиң адамларыңыз болса, қыр далада түнеп атыр. Солай екен, ишип-жеп,

[h] 11:8 Дем ал – сөзбе-сөз: аяқларыңды жуў.

ҳаялым менен жатыў ушын, мен үйиме бара аламан ба? Алдыңызда ант ишип
айтаман: мен ҳасла булай ислемеймен, – деп жуўап берди.
12 Сонда Даўыт Урияға:
– Бүгин де усы жерде қал, ертең сени қайтарып жиберемен, – деди.
Урия сол күни Ерусалимде қалды. Ертеңине 13 Даўыт Урияны шақырып алып,
ишкизип-жегизди ҳәм оны мәс қылды. Бирақ кеште Урия және үйине бармай,
патшаның хызметшилери менен бирге уйықлаў ушын бурынғы жатқан орнына барды.
14 Сонлықтан келеси күни азанда Даўыт Йоабқа бир хат жазып, оны Урияның
қолына берип жиберди. 15 Ол хатта былай деп жазған еди: «Урияның жарадар болып
өлиўи ушын, оны саўаштың ең қызған жерине қойып, бир өзин қалдыр».
16 Солай етип, Йоаб қаланы қоршап алғанда, душпанлардың мәрт әскерлериниң
қай жерде туратуғынын билгенликтен, Урияны сол жерге қойды. 17 Қала халқы
шығып, Йоабтың әскерлери менен саўашқа түсти. Саўашта Даўыттың әскерлеринен
айырымлары қаза тапты. Қазаланғанлар арасында хетт халқынан болған Урия да бар
еди.
18 Саўаштың барысы ҳаққында хабарлаў ушын, Йоаб Даўытқа адам жиберди.
19 Ол хабаршыға былай деп буйырды: «Сен саўаштың барысы ҳаққында патшаға
жеткергениңде, 20 патша ғәзепленип, саған: „Олар менен урысыў ушын қалаға неге
буншелли жақынластыңыз? Олардың қала дийўалынан оқ ататуғынын билмейтуғын
ба едиңиз? 21 Еруббешеттиң улы Абимелехти қалай өлтиргенин билмейтуғын ба
едиңиз? Тебесте бир ҳаял дийўалдан Абимелехтиң үстине дигирман тасын таслап
жиберип, оны өлтиргени есиңизде жоқ па еди? Солай екен, неге дийўалға буншелли
жақын бардыңлар?“ – дегенде, сен оған: „Хетт халқынан болған қулыңыз Урия да
өлди“, – деп айтарсаң».
22 Хабаршы жолға шықты. Ол Даўытқа барғанда, Йоабтың өзине айтқанларының
ҳәммесин оған жеткизип былай деди:
23 – Душпан бизлерден үстин шықты. Олар қаладан шығып, бизлер менен қыр
далада урысты. Бирақ бизлер оларды қала дәрўазасына шекем қуўып бардық. 24 Сонда
мергенлер сизиң адамларыңызға қарай дийўалдан оқ атты. Патшаның адамларының
айырымлары қаза тапты, хетт халқынан болған қулыңыз Урия да қаза тапты.
25 Даўыт хабаршыға:
– Йоабқа былай деп айт: «Болған ўақыяға қапа болма. Саўашта кимниң өлетуғынын
билип болмайды. Қалаға қарсы ҳүжимди күшейтип, оны жер менен жексен
қылыңлар». Усы сөзлерди айтып, оған жигер бер, – деди.
26 Урияның ҳаялы күйеўиниң қаза тапқанын еситип, ол ушын аза тутты. 27 Аза
тутыў ўақты тамам болғанда, Даўыт ҳаялды сарайға алдырды. Ҳаял Даўытқа
турмысқа шығып, оған бир ул туўып берди.
Бирақ Даўыттың бул иси Жаратқан Ийеге унамады.

Он екинши бап

Натанның Даўытты әшкаралаўы

12 1 Жаратқан Ийе пайғамбар Натанды Даўытқа жиберди. Сонда Натан Даўытқа
келип, былай деди:
– Бир қалада еки адам болыпты. Олардың биринширси бай, ал екиншиси кәмбағал
екен. 2 Бай адамның жүдә көп майда ҳәм ири маллары бар екен. 3 Бирақ кәмбағалдың
сатып алып, бағып атырған бир урғашы қозысынан басқа ҳеш нәрсеси жоқ екен. Қозы
кәмбағалдың үйинде балалары менен бирге өсипти. Оның нанынан жеп, кесесинен
суў ишип, қойнында уйықлапты. Сол адам ушын қозы өз қызындай еди. 4 Бир күни
бай адамның үйине бир жолаўшы келипти. Келген қонаққа аўқат таярлаў ушын,

өзиниң қой ҳәм сыйырларынан бирин сойыўға байдың көзи қыймай, кәмбағалдың қозысын алып, қонағына аўқат таярлап берипти.

5 Даўыттың бай адамға қатты ғәзеби келип, Натанға былай деди:

– Тири Жаратқан Ийе ҳақы ант ишемен: бундай исти ислеген адам өлимге
ылайықлы! 6 Тасбаўырлық қылып, усындай исти ислегени ушын, қозыны төрт есе қылып төлеўи тийис.

7 Сонда Натан Даўытқа былай деди:

– Сол адам сизсиз! Израилдың Қудайы Жаратқан Ийе былай дейди: «Мен сени
майлап, Израилға патша етип қойдым ҳәм Шаулдың қолынан қутқардым. 8 Мен саған
мырзаңның үйин бердим, ҳаялларын да қойныңа салдым. Израил ҳәм Яҳуда халқын да саған бердим. Егер бул да аз болса, булардан да көп нәрселерди берер едим.
9 Солай екен, неге Мениң алдымда жаўыз ислерди ислеп, сөзимди писент етпедиң? Хетт халқынан болған Урияны қылыш пенен өлтирип, ҳаялын өзиңе алдың. Аўа,
сен оны аммонлардың қылышы менен өлтирдиң. 10 Буннан былай, мәңгиге сениң
хожалығыңнан қылыш арымайды. Себеби сен Мени писент етпей, хетт халқынан
болған Урияның ҳаялын өзиңе ҳаяллыққа алдың». 11 Жаратқан Ийе және былай
дейди: «Саған өз хожалығың арқалы жаманлық келтиремен. Сениң көз алдыңда ҳаялларыңды алып, жақынларыңның бирине беремен. Ол күпә-күндиз ҳаялларыңның
қойнына киреди. 12 Аўа, сен бул исти жасырынша иследиң, бирақ Мен буны пүткил
Израил халқының көз алдында күпә-күндиз ислеймен».

13 Даўыт Натанға:

– Мен Жаратқан Ийеге қарсы гүна иследим, – деди.

Натан оған:

– Жаратқан Ийе гүнаңыздан өтти, сиз өлмейсиз.

14 Бирақ сиз бул исиңиз арқалы Жаратқан Ийениң душпанларына Оған тил
тийгизиўге жол қойып бердиңиз. Сол себепли сизиң туўылған перзентиңиз өледи, –
деп жуўап берди. 15 Соңынан Натан үйине қайтты.

Жаратқан Ийе Урияның ҳаялының Даўыттан туўған баласын аўыр кеселге дуўшар
етти. 16 Даўыт Қудайға бала ушын жалбарынып, ораза тутты. Үйине келип, жерде
жатқан ҳалда түнлерди өткерди. 17 Сарай ақсақаллары Даўытты жерден турғызыў
ушын келгенде, ол турыўды қәлемеди ҳәм олар менен бирге аўқат та жемеди.
18 Жетинши күни бала шетнеди. Хызметшилери Даўытқа баланың шетнегени
ҳаққында хабарлаўға қорқты. Олар: «Бала тири ўақытта, бизлер оның менен
сөйлескен едик, бирақ ол бизлерге қулақ аспады. Енди баланың шетнегенин оған
қалай айтамыз? Ол өзине қандай да бир жаман нәрсе ислеп қояр», – деп сыбырласты.

19 Даўыт хызметшилериниң өз ара сыбырласып атырғанын көргенде, баланың
шетнегенин түсинди. Ол хызметшилеринен:

– Бала қайтыс болды ма? – деп сорады.

Олар Даўытқа:

– Аўа, қайтыс болды, – деп жуўап берди.

20 Сонда Даўыт орнынан турып, жуўынды. Үстине әтир жағып, кийимлерин
аўмастырды ҳәм Жаратқан Ийениң Үйине барып, сыйынды. Соңынан үйине қайтып
келип, өзине аўқат берилиўин буйырды ҳәм алдына қойылған аўқатты жеди.
21 Хызметшилери оған:

– Бул исиңизди қалай түсинсек болады? Бала тири ўақтында ораза тутып,
жыладыңыз. Ал ол өлгеннен кейин, орныңыздан турып, аўқат жедиңиз, – деди.

22 Даўыт оларға былай деп жуўап берди:

– Аўа, бала тири ўақтында ораза туттым, жыладым. Себеби: «Ким биледи,
Жаратқан Ийе маған мийримин түсирип, бала жасап кетер», – деп ойлаған едим.
23 Бирақ енди бала өлди. Солай екен, ораза тутыўымның не кереги бар? Оны қайтара
алар ма едим? Мен оның жанына бараман, бирақ ол мениң жаныма қайтып келмейди.

Сулайманның туўылыўы

24 Даўыт ҳаялы Бат-Шебаны жубатты ҳәм жанына кирип, оның менен жатты.
Бат-Шеба бир ул туўды ҳәм оның атын Сулайман деп қойды. Жаратқан Ийе баланы
сүйгенликтен, 25 Натан пайғамбарды оған жиберди. Натан Жаратқан Ийениң сөзи
бойынша балаға Едидия, яғный «Жаратқан Ийениң сүйиклиси» деп ат қойды.
26 Сол ўақытлары аммонлардың Рабба қаласына қарсы саўаш жүргизип атырған
Йоаб патша сарайы жайласқан қорған қаланы қолға киргизди. 27 Соңынан Йоаб
Даўытқа хабаршылар жиберип былай деди: «Мен Рабба қаласына хүжим қылып,
оның суў тармағын[i] қолға киргиздим. 28 Енди сиз қалған әскерлерди баслап келиң де,
қаланы қоршап алып, оны қолға киргизиң. Егер қаланы мен басып алсам, қала мениң
атым менен аталып кетер».
29 Даўыт пүткил әскерлерин топлап, Рабба қаласына кетти ҳәм қалаға хүжим
жасап, оны қолға киргизди. 30 Даўыт олардың патшасының басындағы тажды алды.
Ҳасыл таслар менен безелген, аўырлығы бир талант[j] келетуғын алтын таж Даўыттың
басына кийгизилди. Даўыт қаладан көп муғдарда олжа да алып қайтты. 31 Ал сол
жерде жасайтуғын халықты жарғы, шөккиш ҳәм балта менен жумыс ислеўге, гербиш
таярлаўға мәжбүр етти. Даўыт аммонлардың қалаларының ҳәммесинде усылай
иследи. Соңынан ол пүткил әскерлери менен бирге Ерусалимге қайтып кетти.

Он үшинши бап

Амнон ҳәм Тамара

13 1 Даўыттың улы Абшаломның Тамара деген бир сулыў қарындасы бар еди.
Даўыттың басқа бир улы Амнон Тамараны сүйип қалды. 2 Амнон қарындасы
Тамара[k] себепли азап шегип, аўырып қалды. Себеби Тамара пәк қыз болғанлықтан,
Амнон ушын қызға бир нәрсе ислеў мүмкиншилигин табыў қыйын еди. 3 Бирақ
Амнонның Йонадаб деген жорасы бар еди. Йонадаб Даўыттың әжағасы Шимеаның
улы болып, ол жүдә ҳийлекер еди. 4 Бир күни Йонадаб Амноннан:
– Ҳәй, патшаның улы, неге күннен-күнге азып баратырсаң? Маған себебин
айтпайсаң ба? – деп сорады.
Амнон оған:
– Туўысқаным Абшаломның қарындасы Тамараны сүйип қалдым, – деп жуўап
берди.
5 Йонадаб оған:
– Төсекке жатып алып, өзиңди аўырып атырғандай етип көрсет. Әкең сени көриў
ушын келгенде, оған: «Аға, өтиниш, қарындасым Тамара келип, маған аўқат писирип
берсин. Аўқатты көз алдымда писирсин, оны көрип, қолынан аўқат жейин», – деп
айт, – деди.
6 Солай етип, Амнон төсекке жатып алып, өзин аўырып атырған етип көрсетти.
Патша оны көриўге келгенде, Амнон патшаға: «Аға, өтиниш, қарындасым Тамара
келип, көз алдымда бир-еки таба нан писирип берсин. Мен оның қолынан нан
жейин», – деди.
7 Сонда Даўыт сарайда жасап атырған Тамараға: «Әжағаң Амнонның үйине барып,
оған жейтуғын бир нәрсе писирип бер», – деп хабар жиберди. 8 Тамара әжағасы
Амнонның үйине кетти. Ол төсекте жатырған еди. Тамара қамыр ийлеп, оның үйинде

[i]**12:27** Суў тармақ – сөзбе-сөз: суў қала.

[j]**12:30** Бир талант – шама менен 34,5 кг.

[k]**13:2** Амнонның қарындасы Тамара – Даўыттың туңғышы Амнонның анасы изреелли Ахиноам, ал Абшалом менен Тамараның анасы Гешур патшасы Талмайдың қызы Мааха еди, (2-Са. 3:2-3 аятларға қараң).

таба нан писирди. 9 Соңынан табаны алып, нанды Амнонның дастурханына қойғанда,
ол жегиси келмеди. Сонда Амнон үйдегилерге: «Қасымнан ҳәмме шығып кетсин»,
– деп буйырды. Ҳәмме шығып кетти. 10 Буннан кейин, Амнон Тамараға: «Аўқатты
жататуғын бөлмеме алып кел, мен сениң қолыңнан аўқат жейин», – деди. Тамара өзи
писирген нанларды әжағасы Амнонның жататуғын бөлмесине апарды. 11 Жесин деп,
Тамара нанды Амнонға жақынлатқанда, ол Тамараны услап алып:

– Қарындасым, кел, мениң менен жат, – деди.

12 Бирақ Тамара оған былай деди:

– Яқ, әжаға, мениң намысыма тийме. Израилда бундай ис исленбейди. Бундай
ақылсызлықты ислеме. 13 Усындай шерменделиктен кейин, мен қалай бас көтерип
жүре аламан? Ал сен Израилдағы ақмақ адамлардың бири болып қаласаң. Өтинемен,
патша менен сөйлес, ол сениң маған үйлениўиңе қарсы болмайды. 14 Деген менен,
Амнон Тамараға қулақ салғысы келмеди. Ол қыздан күшлирек болғанлықтан, қызды
зорлап, намысына тийди.

15 Соннан соң, Амнонның Тамараны жек көргенлиги соншелли, оның жек
көриўшилиги бурын болған муҳаббатынан да күшлирек еди. Амнон Тамараға:

– Тур, жоқ бол! – деди.

16 Тамара Амнонға:

– Яқ, мени қуўыўың – бул биринши ислеген жаманлығыңнан да аўырырақ, – деди.
Бирақ Амнон оған қулақ салғысы келмеди. 17 Амнон хызметши жигитин шақырып
оған: «Мына биреўди бул жерден қуўып жибер де, артынан қапыны жаўып тасла»,
– деди. 18 Жигит Тамараны сыртқа шығарып, изинше қапыны жаўды. Тамараның
үстинде узын, жеңи де узын нағыслы кийим бар еди. Патшаның турмысқа шықпаған
қызлары усылай кийинетуғын еди. 19 Тамара басына күл шашып, үстиндеги узын
жеңли кийимин жыртып таслады. Ол қоллары менен басын услап, дад салып,
еңиреўи менен кетти.

20 Әжағасы Абшалом қызға: «Сениң менен бирге болған әжағаң Амнон ба еди?
Енди сестиңди шығарма, қарындасым. Ол сениң әжағаң-ғо. Бул ўақыяға қапа болма»,
– деди.

Солай етип, Тамара әжағасы Абшаломның үйинде жалғыз ҳәм муңлы жасады.

21 Даўыт патша болып өткенлер ҳаққында еситип, қатты ғәзепленди. 22 Абшалом
Амнонға жақсы да, жаман да сөз айтпады. Өйткени ол қарындасы Тамараның
намысына тийгени ушын, Амнонды жек көрип қалған еди.

Абшаломның Амнонды өлтириўи

23 Еки жылдан кейин, Абшалом патшаның барлық улларын өзиниң қойын
қырқтырып атырған жерге, Эфрайым қаласына жақын жердеги Баал-Хасорға
шақырды. 24 Абшалом патшаға келип:

– Мен қойларымды қырқтырып атырман. Өтинемен, өзиңиз де, хызметшилериңиз
де мениң менен бирге сол жерге барсаңыз, – деди.

25 Даўыт патша оған:

– Яқ, улым, егер бизлер ҳәммемиз барсақ, саған жүк боламыз, – деди.

Абшалом қатты жалынса да, патшаның барғысы келмеди, бирақ баласына пәтия
берди.

26 Сонда Абшалом патшаға:

– Онда әжағам Амнонның бизлер менен бирге барыўына рухсат бериң, – деди.

Патша оннан:

– Амнон неге сениң менен барыўы керек? – деп сорады. 27 Бирақ Абшалом жалына
бергеннен кейин, патша Амнонды ҳәм басқа улларының ҳәммесин оның менен бирге
жиберди.

28 Абшалом хызметшилерине былай деп буйырды: «Амноннан көз үзбеңлер! Ол
шарап ишип, мәс болған ўақытта, мен сизлерге: „Амнонды өлтириң“, – деп айтаман.
Сонда оны өлтириңлер. Қорқпаңлар! Сизлерге буйрықты мен берип атырман. Күшли
хәм мәрт болыңлар!» 29 Хызметшилер Абшаломның буйрығын орынлап, Амнонды
өлтирди. Сонда патшаның басқа уллары ғашырларына минип, қашып кетти.
30 Олар жолда киятырғанда, Даўытқа: «Абшалом патшаның барлық улларын
өлтирипти, олардың бирде биреўи тири қалмапты», – деген хабар жетип келди.
31 Патша орнынан турды да, кийимлерин жыртып, өзин жерге таслады. Оның
жанындағы барлық хызметшилери де кийимлерин жыртты.
32 Сонда Даўыттың әжағасы Шимеаның улы Йонадаб былай деди: «Тақсыр,
хәмме улларымнан айырылып қалдым деп ойламаңыз. Тек Амнон өлди. Себеби ол
қарындасы Тамараның намысына тийгеннен бери, Абшалом Амнонды өлтириўди
ойлап жүрген еди. 33 Сонлықтан тақсыр, хәмме улларыңыз өлди, деген хабардан
тәшиўишленбең. Тек жалғыз Амнон ғана өлди».
34 Сол арада Абшалом қашып кетти.
Гүзетши жигит төбешиктиң батыс жолынан үлкен бир аламанның киятырғанын
көрди. 35 Йонадаб патшаға: «Әне, улларыңыз киятыр. Қулыңыздың айтқанындай
болды», – деди. 36 Ол айтып болар-болмастан, патшаның уллары жетип келди де, дад
салып жылай баслады. Патша да, хызметшилери де қатты өкирип жылады.
37 Ал Абшалом қашып, Гешур патшасы Аммиҳуд улы Талмайдың жанына барды.
Даўыт улы Амнон ушын узақ ўақыт аза тутты. 38 Гешурға қашқан Абшалом ол
жерде үш жыл болды. 39 Енди патша Даўыт Абшаломды сағына баслады. Себеби ол
Амнонның өлимине жубаныш тапқан еди.

Он төртинши бап

Абшаломның Ерусалимге қайтып келиўи

14 1 Серуя улы Йоаб патшаның Абшаломды сағынып жүргенин билди. 2 Ол
биреўди жиберип, Теқоада жасайтуғын ақыллы бир ҳаялды алдырды. Йоаб
ҳаялға: «Аза кийимлериңди кийип, өзиңди аза тутып жүрген адам сыяқлы көрсет.
Әтир де жақпай, өзиңди узақ ўақыттан бери өлини азалап жүрген сыяқлы тут. 3 Кейин
патшаға барып, оған мениң усы сөзлеримди жеткиз», – деди де, Йоаб ҳаялға нелерди
айтыў кереклигин үйретти.
4 Солай етип, теқоалы ҳаял патшаға барды. Ол патшаның алдында ет-бетинен
жығылып, тәжим етип, патшаға:
– О, патша, маған жәрдем бериң, – деди.
5 Патша оннан:
– Не болды? – деп сорады.
Ҳаял патшаға былай деп жуўап берди:
– Мен бир бахытсыз жесир ҳаялман. Күйеўим өлип қалды. 6 Шорыңыз болған
мениң еки улым бар еди. Олар атызда төбелесип қалыпты. Оларды айыратуғын
ҳеш ким болмағаннан соң, биреўи биреўин урып, өлтирип қойыпты. 7 Енди пүткил
тийре шорыңыз болған маған қарсы шығып: «Туўысқанын өлтирген адамды
бизлердиң қолымызға бер. Туўысқанын өлтиргени ушын оны өлтирип, усылайынша
мийрасхорды да жоқ қыламыз», – деп атыр. Солай етип, жер бетинде күйеўимниң
атын хәм урпағын даўам еттиретуғын туяқ қалдырмаў ушын, олар мениң ошағымдағы
қалған шоқты да өширежақ.
8 Патша ҳаялға:
– Үйиңе қайта бер, бул исти сениң пайдаңа шешип беремен, – деди.
9 Сонда теқоалы ҳаял патшаға:

– Тақсыр! Бул ўақыяға мен ҳәм мениң әкемниң хожалығы айыплы болсын. Патша ҳәм оның тахты айыпсыз болсын, – деди.
10 Патша ҳаялға:
– Биреў саған қарсы бир нәрсе десе, оны маған алып кел. Ол қайтып саған тиймейтуғын болады, – деди.
11 Ҳаял патшаға:
– Олай болса, өш алыўшы әменгерлер исин гүжитип, улымды өлтирип қоймаўы ушын, патша, Қудайыңыз Жаратқан Ийе ҳақы ант ишсеңиз, – деди.
Патша ҳаялға:
– Тири Жаратқан Ийениң аты менен айтаман: улыңның бир тал шашы да түспейди, – деди.
12 Ҳаял патшаға:
– Тақсыр, шорыңыз болған маған және бир сөз айтыўға рухсат берсеңиз, – деди.
– Айт, – деди патша.
13 Ҳаял сөзин даўам етип былай деди:
– Не ушын сиз Қудайдың халқына қарсы булай ислеп атырсыз? Патша, сиз усы гәпиңиз арқалы өзиңиз өзиңизди айыплап атырсыз. Өйткени өзиңиз қуўғын қылған
адамды қайтармай атырсыз. 14 Жерге төгилген суўды қайтып жыйнаў мүмкин
болмағаны сыяқлы, ҳәммемиз де дүньядан өтип кетемиз. Бирақ Қудай жанды набыт қылыўды қәлемейди. Ол қуўғын қылынған адамның Өзинен узақ кетпеўи ушын шара
излейди. 15 Халық мени қорқытқаны себепли, тақсырыма усыларды айтып бериў
ушын келдим. Мен өзимше: «Патша менен сөйлесейин, бәлким, ол шорысының
тилегин орынлар. 16 Сөзлериме қулақ асып, мени ҳәм улымды өлтирмекши болып,
Қудайдың берген мийрасынан айырыўды қәлегенлердиң қолынан қутқарар.
17 Сөйтип, тақсырымның сөзи мени тынышландырар», – деп ойладым. Себеби сиз,
тақсыр, жақсы менен жаманды айырыўда Қудайдың периштеси сыяқлысыз. Сизге Қудайыңыз Жаратқан Ийе яр болсын!
18 Патша ҳаялға:
– Сеннен бир нәрсе сорайын, бирақ меннен ҳеш нәрсени жасырма, – деди.
Ҳаял патшаға:
– Сораң, тақсыр, – деп жуўап берди.
19 Патша ҳаялдан:
– Бул ислердиң ҳәммесинде Йоабтың қолы бар ма? – деп сорады.
Ҳаял патшаға былай деп жуўап берди:
– Тақсыр, алдыңызда ант ишип айтаман: сизден ҳеш нәрсени жасырыў мүмкин емес. Аўа, маған буйрық берген ҳәм шорыңызға усы сөзлердиң ҳәммесин үйреткен
қулыңыз Йоаб болады. 20 Жағдайды өзгертиў ушын, қулыңыз Йоаб буны ойлап
тапқан еди. Тақсыр, сиз Қудайдың бир периштеси сыяқлы дана болып, елдеги ўақыялардың ҳәммесинен хабардарсыз.
21 Сонда патша Йоабты шақыртып, оған:
– Мейли, тилегиңди орынлайман. Барып, жас жигит Абшаломды қайтарып алып кел, – деди.
22 Йоаб ет-бетинен жерге жығылып, патшаға тәжим етти ҳәм оған миннетдаршылық билдирип:
– О, тақсыр, бүгин меннен кеўлиңиз толғанын билип турман. Себеби сиз қулыңыздың тилегин орынладыңыз, – деди.
23 Соңынан Йоаб Гешурға барып, Абшаломды Ерусалимге алып келди. 24 Бирақ
патша: «Абшалом үйине кетсин, мениң алдыма келмесин», – деп буйрық берди. Сонлықтан Абшалом патшаны көрмей, өз үйине кетти.
25 Пүткил Израилда сын-сымбаты бойынша Абшалом сыяқлы мақтаўы артқан
адам жоқ еди. Ол басынан аяғына шекем минсиз еди. 26 Абшаломға шашы аўырлық

қылатуғын болғанлықтан, ол ҳәр жылы шашын кестиретуғын еди. Ол шашын
кестирген ўақытта өлшететуғын еди. Оның шашының аўырлығы патшалықтағы
өлшем бирлиги бойынша өлшегенде, еки жүз шекел[l] шығатуғын еди. 27 Абшаломның
үш улы ҳәм Тамара деген сулыў бир қызы бар еди.
28 Абшалом Ерусалимде еки жыл жасаса да, патшаны көре алмады. 29 Соңынан
ол патшаға жибериў ушын Йоабты шақыртты. Бирақ Йоаб Абшаломға келиўди
қәлемеди. Абшалом екинши рет шақыртты, бирақ Йоабтың және келгиси келмеди.
30 Сонда Абшалом қулларына: «Минекей, Йоабтың арпа атызы меникиниң жанында
тур. Барып, атызға от бериң», – деди. Хызметшилер барып, Йоабтың атызына от
берди.
31 Йоаб орнынан турды да, Абшаломның үйине барып:
– Қулларың не ушын атызыма от берди? – деп сорады.
32 Абшалом оған былай деди:
– Минекей, мен сени патшаның алдына жибериў ушын, усы жерге келиўиңди
айтып, адам жоллаған едим. Сен арқалы патшаға: «Гешурдан не ушын келдим? Ол
жерде қалғаным мен ушын жақсырақ болар еди», – деп айтпақшы едим. Енди мен
патшаны көргим келеди. Егер айыплы болсам, мени өзи өлтирсин.
33 Сонда Йоаб барып, Абшаломның сөзлерин патшаға жеткизди. Патша
Абшаломды шақыртты. Абшалом патшаның алдына келди де, оның алдында
ет-бетинен жерге жығылып, тәжим етти. Патша Абшаломды сүйди.

Он бесинши бап

Абшаломның Даўытқа қарсы бас көтериўи

15 1 Буннан соң, Абшалом өзине бир саўаш арбасы, атлар ҳәм алдында жүретуғын
елиў сақшы таярлады. 2 Ол азанда ерте турып, қала дәрўазасына баратуғын жол
бойында туратуғын еди. Өз арзын тыңлатып, ҳүким шығартыў ушын патшаға келген
ҳәр бир адамды шақырып алып, оннан: «Қай қаладансаң?» – деп сорайтуғын еди. Сол
адам Израилдың қайсы урыўынан келгенин айтатуғын еди.
3 Сонда Абшалом сол адамға: «Қара, сениң даўа исиң туўры ҳәм әдил. Бирақ
патшаның жанында сени тыңлаў ушын тайынланған ҳеш ким жоқ», – дейтуғын
еди. 4 Соңынан: «Қәнекей, енди мени елге қазы қылып қойса, өз арзысы менен
келген ҳәр бир адамның исин әдалатлық пенен шешер едим», – деп қосып қоятуғын
еди. 5 Егер биреў Абшаломға тәжим етиў ушын жақынласса, ол сол адамға қолын
созатуғын ҳәм оны қушақлап, сүйетуғын еди. 6 Абшалом патшаға арыз қылып
келген израиллылардың ҳәр бирине усылай қатнас жасайтуғын еди. Солай етип, ол
израиллылардың кеўлин өзине аўдырып алды.
7 Арадан төрт жыл[m] өткеннен соң, Абшалом патшаға былай деди:
– Мениң Хебронға барып, Жаратқан Ийеге берген ўәдемди орынлап келиўиме
рухсат берсеңиз. 8 Себеби қулыңыз болған мен Арам үлкесиндеги Гешурда жасап
атырғанымда: «Егер Жаратқан Ийе мени Ерусалимге қайтарса, онда мен Хебронға
барып, Оған сыйынаман», – деп ўәде берген едим.
9 Патша оған:
– Аман-есен кете бер, – деди.
Ол орнынан турып, Хебронға кетти. 10 Абшалом Израилдың пүткил урыўларына
жасырын түрде хабаршылар жиберип, оларға: «Кәрнай даўысын еситиўден-ақ:
„Абшалом Хебронда патша болды“, – деп айтыңлар», – деди. 11 Ерусалимнен мирәт
етилген еки жүз адам болып өткен ўақыялардан бийхабар ҳалда, жақсы нийет
пенен Абшаломға ерип кетти. 12 Абшалом қурбанлық шалып атырып, Даўыттың

---

[l] **14:26** Еки жүз шекел – шама менен 2,5 кг.

[m] **15:7** Төрт жыл – басқа нусқада «қырқ жыл».

мәсләҳәтшиси гилолы Ахитофелди де Гило қаласынан алдыртты. Усылайынша қозғалаң күшейе берди. Өйткени Абшаломның изине ергенлердиң саны көбейип атырған еди.

Даўыттың Ерусалимнен қашыўы

13 Бир хабаршы Даўытқа келип: «Израиллылардың кеўли Абшаломға аўып кетти»,
– деди. 14 Сонда Даўыт Ерусалимде өзи менен бирге болған барлық хызметшилерине:

– Турыңлар, қашайық! Болмаса, Абшаломнан қашып қутыла алмайсыз. Дәрҳал кетип қалмасақ, Абшалом изимизден тез жетип алып, бәлеге дуўшар етер, қаланы да қылыштан өткерер, – деди.

15 Патшаның хызметшилери:

– Тақсыр, сиз қандай қарарға келсеңиз, бизлер орынлаўға таярмыз, – деп жуўап берди.

16 Солай етип, патша пүткил сарай халқын изине ертип, жолға шықты. Ал сарайға
қарап турыўы ушын, он тоқалын сол жерде қалдырды. 17 Патша ҳәм оның изине ерген
пүткил халық қаланың ең шетиндеги үйдиң жанына келип, тоқтады. 18 Сол жерден
баслап, барлық хызметшилери, керетлер менен пелетлерден алынған тән сақшылар
ҳәм Гаттан өзине ерип келген гатлы алты жүз әскер патшаның алдынан жүрип өтти.

19 Патша гатлы Иттайға былай деди:

– Неге сен де бизлер менен киятырсаң? Изиңе қайтып, жаңа патша менен қал.
Өйткени сен ўатаныңнан қуўылған бир жат еллисең. 20 Сен кеше келгенсең. Бүгин
қай жерге барарымды өзим билмей турып, сени де сергизден қылайын ба? Изге қайт,
әскерлериңди де өзиң менен алып қайт. Қудайдың сүйиспеншилиги ҳәм садықлығы
саған яр болсын!

21 Бирақ Иттай патшаға:

– Тақсыр, тири Жаратқан Ийе ҳақы алдыңызда ант ишип айтаман: өлим ушын болса да, өмир ушын болса да, сиз қай жерде болсаңыз, қулыңыз болған мен де сол жерде боламан, – деп жуўап берди.

22 Даўыт Иттайға:

– Яқшы, онда алдыға өтип, жүре бер, – деди.

Солай етип, гатлы Иттай ҳәм оның жанындағы ҳәмме адамлар бала-шағалары
менен бирге жолын даўам етти. 23 Халық кетип баратырғанда, әтираптағы пүткил ел
зар-зар жыласты. Патша Кидрон сайынан өтти. Пүткил халық шөлистанлыққа қарай
жол алды.

24 Руўханий Садоқ пенен Қудайдың Келисим сандығын көтерген лебийлилер де сол жерде еди. Олар Қудайдың сандығын жерге қойды. Пүткил халық қаладан шығып болғанша, руўханий Абиятар төбешикке көтерилип, оларды күтип турды.

25 Соңынан патша Садоққа былай деди: «Қудайдың сандығын қалаға қайтарып
алып бар. Егер Жаратқан Ийениң маған мийрими түскен болса, Ол мени изиме
қайтарып, сандықты ҳәм сандық туратуғын орынды маған көрсетер. 26 Егер Ол
маған: „Саған кеўлим толмады“, – десе, онда мен таярман. Ол маған мақул көргенин
ислесин». 27 Патша сөзин даўам етип, руўханий Садоққа былай деди: «Жағдайды
көрип турған жоқсаң ба? Улың Ахимаасты ҳәм Абиятардың улы Йонатанды жаныңа
ал да, Абиятар менен бирге аман-есен қалаға қайт. 28 Сизлерден анық бир хабар
алмағанымша, мен Иордан тегислигинде, дәрьяның өткелинде күтип тураман».

29 Солай етип, Садоқ пенен Абиятар Қудайдың сандығын Ерусалимге қайтарып
апарып, сол жерде қалды. 30 Ал Даўыт болса, жылап-еңиреп Зәйтүн таўына көтериле
берди. Ол басын орап алып, жалаң аяқ кетип баратыр еди. Оның жанындағы
адамлардың ҳәммеси де басларын орап алып, жылап-еңиреп таўға шығып баратыр
еди.

31 Сол арада биреў Даўытқа: «Ахитофел де Абшаломның тәрепин алған тил
бириктириўшилер арасында екен», – деп хабарлады.

Сонда Даўыт: «О, Жаратқан Ийе, Ахитофелдиң кеңесин жоққа шығара гөр!» – деп
дуўа етти.

32 Даўыт Қудайға сыйынатуғын таўдың төбесине жетип барғанда, Арк тийресинен
болған Хушай кийими жыртылған, басына топырақ шашылған ҳалда оны қарсы алды.
33 Даўыт оған былай деди: «Мениң менен бирге кетсең, маған жүк боласаң. 34 Егер
қалаға қайтып барсаң, Абшаломға: „Ҳәй патша, сизиң қулыңыз болмақшыман. Бурын
әкеңизге қандай хызмет еткен болсам, сизге де солай хызмет етемен“, – деп айтарсаң.
Усылай сен Ахитофелдиң мәсләҳәтин мениң ушын босқа шығарасаң. 35 Руўханийлер
Садоқ пенен Абиятар сол жерде сениң менен бирге болады. Патшаның сарайында
еситкенлериңниң ҳәммесинен оларды хабардар етип тур. 36 Садоқтың улы Ахимаас
пенен Абиятардың улы Йонатан да сол жерде. Еситкенлериңниң ҳәммесин олар
арқалы маған жеткерип турасаң».

37 Солай етип, Даўыттың достысы Хушай Ерусалимге кетти. Сол ўақытта Абшалом
да Ерусалимге кирип киятырған еди.

Он алтыншы бап

Даўыт ҳәм Сиба

16 1 Даўыт таўдың төбесинен арман қарай бираз түскенде, Мефибошеттиң
хызметшиси Сиба қосақланған еки ешекке еки жүз нан, кептирип нығызланған
кишмиштен жүз дана, таза пискен мийўеден жүз дана ҳәм бир мес шарап жүклеп,
Даўыттың алдынан шықты. 2 Патша Сибадан:

– Буларды не ушын алып келдиң? – деп сорады.

Сиба оған:

– Ешеклер патша хожалығындағылардың миниўи ушын, нан менен таза мийўелер хызметшилериңиздиң жеўи ушын, ал шарап шөлде ҳалдан тайғанлардың ишиўи ушын, – деп жуўап берди.

3 Патша оннан:

– Мырзаң Шаулдың ақлығы қаяқта? – деп сорады.

Сиба оған:

– Мефибошет Ерусалимде қалды. Себеби ол: «Израил халқы бүгин атамның патшалығын маған қайтарып береди», – деп айтып атыр, – деп жуўап берди.

4 Сонда патша оған:

– Мефибошеттиң ҳәмме нәрсеси сеники болады, – деди.

Сиба патшаға тәжим етип:

– Қуллық, тақсыр! Маған бәрқулла кеўлиңиз толғай! – деди.

Даўыт ҳәм Шимей

5 Даўыт патша Бахуримге жетип барғанда, Шаулдың тийресинен болған Гераның
улы Шимей ғарғаныўы менен оның алдынан шықты. 6 Пүткил әскерлери ҳәм мәрт
жаўынгерлери Даўыт патшаның оң ҳәм шеп жағында турғанына қарамастан, Шимей
Даўытқа ҳәм оның хызметшилерине тас ылақтырды. 7 Шимей былай деп ғарғанды:
«Жоқ бол, кет. Ҳәй, қанхор, оңбаған адам! 8 Сен орнына патша болған Шаулдың
үй-ишинде төгилген қанлардың қунын Жаратқан Ийе сеннен өндирип атыр. Ол
патшалықты улың Абшаломға берди. Сен қанхор болғаның ушын, бул бәлеге
жолықтың».

9 Серуя улы Абишай патшаға:

– Бул өли көпек неге тақсырымды ғарғайды екен? Руҳсат бериң, басын үзип таслайын, – деди.

10 Бирақ патша оған:
– Ҳәй Серуя уллары, буның менен сизлердиң жумысыңыз болмасын! Жаратқан
Ийе оған: «Даўытты ғарға», – дегени ушын ғарғап атырған болса, ким оннан: «Неге
булай ислеп атырсаң?» – деп сорай алады? – деди.
11 Кейин Даўыт Абишайға ҳәм хызметшилерине былай деди: «Өз улым мени
өлтирмекши болып турғанда, мына беняминли оннан бетерин ислемей ме? Оны
тынышына қойыңлар, ғарғай берсин. Өйткени буны оған Жаратқан Ийе айтқан.
12 Бәлким, Жаратқан Ийе мениң хорланып атырғанымды көрип, бүгинги ғарғыслар
орнына жақсылық қайтарар».
13 Даўыт адамлары менен бирге жолын даўам етти. Ал Шимей Даўыттың
қапталында, таўдың жанбаўырында жүриўи менен оны ғарғап, тас атып, топырақ
шашты. 14 Иордан дәрьясындағы өткелге шаршап жеткен патша ҳәм оның жанындағы
халық сол жерде дем алды.

Хушай менен Ахитофелдиң кеңеслери

15 Сол арада Абшалом ҳәм оның израиллы пүткил тәрепдарлары Ерусалимге келди.
Ахитофел де Абшалом менен бирге еди. 16 Сонда Даўыттың достысы Арк тийресинен
болған Хушай Абшаломның жанына барып:
– Жасасын патша! Жасасын патша! – деп бақырды.
17 Абшалом Хушайдан:
– Достыңа садықлығың усы ма? Не ушын достың менен кетпедиң? – деп сорады.
18 Хушай оған былай деп жуўап берди:
– Яқ, мен Жаратқан Ийениң, мына халықтың ҳәм пүткил израиллылардың
таңлаған адамы тәрепинде болып, оның жанында қаламан. 19 Енди мен Даўыттың
улы Абшаломнан басқа кимге хызмет қыламан? Әкеңизге қалай хызмет еткен болсам,
сизге де солай хызмет етемен.
20 Сонда Абшалом Ахитофелге қарап:
– Не ислейик, бизлерге кеңес бер, – деди.
21 Ахитофел Абшаломға:
– Сарайға қарап турыўы ушын, әкеңниң таслап кеткен тоқаллары менен жат.
Сонда пүткил Израил әкеңиздиң сизди жек көрип қалғанын биледи ҳәм сизди
қоллаўшылардың ҳәммеси және де күшке минеди.
22 Солай етип, сарайдың үшегине Абшалом ушын бир шатыр қурылды. Ол пүткил
израиллылардың көз алдында әкесиниң тоқаллары менен жатып шықты.
23 Сол ўақытлары Ахитофел берген кеңеслер Қудай тәрепинен берилген кеңеслер
деп саналатуғын еди. Ахитофелдиң ҳәр бир кеңеси Даўыт ушын да, Абшалом ушын
да усындай еди.

Он жетинши бап

Хушайдың Ахитофелдиң кеңесин бузыўы

17 1 Ахитофел Абшаломға және былай деди: «Рухсат берсеңиз, он еки мың адамды
сайлап алып, бүгин түнде кетип, Даўыттың изине түсейин. 2 Ҳәзир Даўыт
шаршап, ҳалдан тайған ўақытта, оған ҳүжим етип, көзин қорқытсам, қасындағылар
қашып кетеди. Сонда мен Даўыт патшаның бир өзин өлтиремен. 3 Соңынан пүткил
халықты сизге қайтарып алып келемен. Халықтың сизге қайтыўы сиз өлтирмекши
болып атырған адамның өлимине байланыслы. Солай етип, пүткил халық зыян
көрмейди». 4 Бул кеңес Абшаломға да, пүткил Израил ақсақалларына да унап қалды.
5 Бирақ Абшалом: «Арк тийресинен болған Хушайды да шақырың. Ол не дер екен,
еситейик», – деди. 6 Хушай келгенде, Абшалом оған Ахитофелдиң қандай кеңес
бергени туўралы айтып берди. Соңынан ол Хушайдан:

– Оның кеңеси бойынша ис тутайын ба? Болмаса, сен кеңес бер, – деп сорады.
7 Хушай Абшаломға былай жуўап берди:
– Ахитофелдиң бул ретте берген кеңеси жақсы емес. **8** Әкеңиздиң ҳәм оның
адамларының мәрт жаўынгерлер екенин билесиз. Олар далада балаларынан
айырылған айыў сыяқлы ғәзепли. Буның үстине, әкеңиз тәжирийбели жаўынгер, ол
түнди әскерлер жанында өткермейди. **9** Бул ўақытта ол үңгирлердиң биринде ямаса
бир жерде жасырынып жүрген болса керек. Егер ол әскерлеримизге биринши болып
ҳүжим жасаса, ол ҳаққында еситкен ҳәр бир адам: «Абшаломға ергенлер қырғынға
ушырапты», – деп айтады. **10** Сонда жүреклери арысланның жүрегиндей болған
мәртлердиң де қорқыныштан жүреклери суўлайды. Себеби әкеңиздиң батырлығын
ҳәм оның қасындағылардың мәртлигин пүткил Израил биледи. **11** Сонлықтан сизге
айтатуғын кеңесим мынаў: Даннан Беер-Шебаға шекемги, теңиз жағасындағы қум
сыяқлы сан-санақсыз болған пүткил израиллыларды әтирапыңызға топлаң. Сиз
өзиңиз де саўашқа шығың. **12** Сонда бизлер жасырынған жерлериниң биринде
Даўытқа ҳүжим қылып, жер бетине түскен шық киби үстине бастырып барамыз.
Даўытты да, оның жанындағылардың ҳеш бирин де тири қалдырмаймыз. **13** Егер ол
бир қаланы паналаса, онда пүткил израиллылар сол қалаға арқанлар алып барады.
Қаланы бир тасы қалмағанша, ойпатлыққа қарай тартып қулатып, жоқ қыламыз.
14 Абшалом ҳәм пүткил израиллылар: «Хушайдың кеңеси Ахитофелдиң кеңесинен
жақсырақ», – деди. Себеби Жаратқан Ийе Абшаломды апатқа ушыратыў ушын,
Ахитофелдиң жақсы кеңесин жоққа шығарыўды шешип қойған еди.
15 Хушай руўханийлер Садоқ пенен Абиятарға Ахитофелдиң Абшалом менен
Израил ақсақалларына берген кеңеси ҳәм өзиниң оларға берген кеңеси туўралы
айтып берди. **16** Соңынан оларға: «Сизлер мына хабарды Даўытқа тез жеткизиң:
бул түнди Иордан тегислигинде, дәрьяның өткелинде өткизбесин. Тез арғы тәрепке
өтсин. Болмаса, патшаның өзи де, жанындағылар да толық қырылып кетеди», – деди.
17 Сол ўақытлары қалада көринбеў ушын, Йонатан менен Ахимаас қала
сыртындағы Рогел булағы жанында күтип туратуғын еди. Бир шоры қыз барып,
оларға болып өткенлерди хабарлап туратуғын, ал олар еситкенлерин Даўыт патшаға
жеткизип туратуғын еди. **18** Бирақ бир өспирим оларды көрип қалып, Абшаломға
хабарлады. Сонда Йонатан менен Ахимаас асығыс ол жерден кетип, Бахуримдеги бир
адамның үйине келди. Үйдиң ҳәўлисинде бир қудық бар еди. Йонатан менен Ахимаас
сол қудыққа жасырынды. **19** Сол адамның ҳаялы бир жапқыш алып, қудықтың аўзын
жаўып қойып, ҳеш нәрсе сезилмеўи ушын, оның үстине масақларды жайып таслады.
20 Абшаломның хызметшилери үйге, ҳаялдың жанына келип, оннан:
– Ахимаас пенен Йонатан қай жерде? – деп сорады.
Ҳаял оларға:
– Өзектиң арғы тәрепине өтип кетти, – деп жуўап берди.
Абшаломның хызметшилери оларды излеп кетти, бирақ таба алмай, Ерусалимге
қайтты.
21 Адамлар кеткеннен кейин, Ахимаас пенен Йонатан қудықтан шықты да, болып
өткен ўақыяларды хабарлаў ушын, Даўыт патшаға кетти. Олар Даўытқа барып:
«Қәне, ҳәзир-ақ дәрьяны кесип өтиңлер», – деди ҳәм Ахитофелдиң оған қарсы қандай
кеңес бергенлигин айтып берди. **22** Даўыт сол ўақытта-ақ пүткил адамлары менен
бирге Иордан дәрьясын кесип өтти. Таң атқанда, Иордан дәрьясын кесип өтпеген
бирде бир адам қалмады.
23 Ахитофел өзи берген кеңестиң иске аспағанын көргенде, ешегин ертлеп,
оған минди де, өз қаласына, өз үйине қайтып кетти. Ол үй-ишине ўәсиятнама
қалдырғаннан соң, асылып өлди. Оның денеси әкесиниң қәбирине қойылды.
24 Даўыт Маханайымға барған ўақытта, Абшалом ҳәм оның жанындағы Израил
әскерлери Иордан дәрьясын кесип өтип атырған еди. **25** Абшалом Йоабтың орнына

Амасаны сәркәрда етип тайынлады. Амаса израиллы[n] Итраның[o] улы болып,
анасының аты Абигайыл еди. Абигайыл Серуяның сиңлиси болып, олар Нахаш деген
адамның қызлары еди. Серуя болса, Йоабтың анасы еди. 26 Абшалом ҳәм Израил
әскерлери Гилад жерине орда қурды.

27 Даўыт Маханайымға барғанда, аммонлардың Рабба қаласынан болған Нахаш
улы Шобий, ло-дебарлы Аммиел улы Махир ҳәм Рогелимнен болған гиладлы
Барзиллай 28 Даўытқа көрпе-төсеклер, қырмалар ҳәм ылай ыдыслар алып келди.
Және де, Даўыт ҳәм оның жанындағылардың жеўи ушын бийдай, арпа, ун, тары, ақ
лобия, қызыл лобия, қуўырмаш, 29 пал, май, қой ҳәм малдың сүтинен алынған сыр
алып келди. Себеби олар: «Халық шөлде аш, ҳалдан тайған ҳәм шөллеген болса
керек», – деп ойлаған еди.

Он сегизинши бап

Абшаломның өлтирилиўи

18 1 Даўыт өзиниң жанындағы әскерлерин бир жерге топлап, көзден өткерди ҳәм
олардың үстинен мыңбасылар менен жүзбасылар қойды. 2 Соңынан оларды
Серуя улы Йоабтың, оның иниси Абишайдың ҳәм гатлы Иттайдың басшылығында
үш топарға бөлип атландырды. Патша әскерлерге:

– Мен де сизлер менен бирге бараман, – деди.

3 Бирақ әскерлер:

– Илтимас, сиз бизлер менен бирге бармаң. Егер бизлердиң қашыўымызға туўра
келсе де, олар бизлерге дыққат аўдармайды, ҳәтте, ярымымыз өлип кетсек те, олар
бизлерге дыққат аўдармайды. Сиз бизлердиң он мыңымызға турасыз. Сонлықтан
сизиң бизлерге қалада турып жәрдем бергениңиз жақсырақ, – деп жуўап берди.

4 Патша оларға:

– Сизлер нени мақул көрсеңиз, соны ислеймен, – деди.

Адамлар жүзлик ҳәм мыңлық топарларға бөлинип, қаладан шығып баратырғанда,
патша дәрўаза жанында турған еди. 5 Патша Йоаб, Абишай ҳәм Иттайға: «Мениң
ҳүрметим ушын жигитке, Абшаломға зыян тийгизбеңлер», – деп буйырды. Ҳәмме
әскерлер патшаның әскербасыларға Абшаломға байланыслы берген буйрығын
еситти.

6 Даўыттың әскерлери израиллылар менен урысыў ушын урыс майданына шықты.
Саўаш Эфрайым тоғайында болды. 7 Израил әскерлери Даўыттың әскерлеринен
жеңилип қалды. Ол жерде үлкен қырғын болып, сол күни жигирма мың адам өлди.
8 Саўаш ҳәмме жерге жайылды. Сол күни тоғайдағы қәўипли жағдайларға жолығып
өлгенлердиң саны қылыштан өлгенлердиң санынан көбирек еди.

9 Абшалом аңсызда Даўыттың адамларына дус келип қалды. Ол ғашырға минген
еди. Ғашыр үлкен бир емен ағашының қалың шақалары астынан өтип баратырғанда,
Абшаломның басы шақалар арасына кирип, илинип қалды. Ғашыр жолын даўам етип
кете берди, ал Абшалом терекке илиниўи менен, салбырап қалды. 10 Сонда бир адам
буны көрип қалып, Йоабқа:

– Мен Абшаломның бир емен ағашына илинип, салбырап қалғанын көрдим, – деп
хабарлады.

11 Йоаб хабар берген адамға:

– Әнеқалас, оны көрген болсаң, неге жерге қулатып өлтирмедиң? Саған он шекел
гүмис пенен бир қайыс саўға етер едим, – деди.

12 Бирақ сол адам оған былай деп жуўап берди:

---

[n]**17:25** Израиллы – басқа нусқа ҳәм 1-шеж. 2:17 «исмайыллы».

[o]**17:25** Итра – ямаса «Етер».

– Егер қолыма мың шекел гүмис санап услатқаныңызда да, патшаның улына қол көтермеген болар едим. Себеби патшаның сизге, Абишайға ҳәм Иттайға: «Мениң ҳүрметим ушын жигитти, Абшаломды сақлап қалыңлар», – деп буйрық бергенин
еситтик. 13 Егер мен жанымды қәтерге қойып, Абшаломды өлтиргенимде, бул исим патшаға билинбей қалмас еди. Сиз де мени жақламаған болар едиңиз.
14 Сонда Йоаб сол адамға:
– Бүйтип, сениң менен ўақытты босқа өткермейин, – деп, қолына үш найза алып барып, емен ағашына илинип, еле тири турған Абшаломның жүрегине қадады.
15 Соңынан Йоабтың он нөкер жигити Абшаломды қоршап алып, оны өлтирди.
16 Соннан кейин Йоаб саўашты тоқтатыў ушын кәрнай шерттиргенде, әскерлер
израиллыларды қуўыўды тоқтатып, изине қайтты. 17 Йоабтың әскерлери Абшаломды
түсирип алды да, тоғайдағы бир терең шуқырға таслады. Шуқырдың үстине үлкен тасларды үйди. Пүткил израиллылар үйлерине қарай қашып кетти.
18 Абшалом тири ўақтында: «Атымды есте қалдыратуғын бирде бир улым жоқ», – деп Патша ойпатлығына бир естелик орнатып, оған өзиниң атын берген еди. Бул естелик ҳәзир де «Абшаломның естелиги» деп аталады.

Даўыттың аза тутыўы

19 Садоқ улы Ахимаас Йоабқа:
– Рухсат бер, жуўырып барып, патшаға Жаратқан Ийениң оны душпанларынан қутқарғанын хабарлайын, – деди.
20 Йоаб оған:
– Яқ, бүгин хабарды сен жеткизбейсең. Басқа ўақытта хабар жеткизерсең, бирақ бүгин емес. Өйткени патшаның улы өлди, – деди.
21 Соңынан Йоаб бир кушлы адамға: «Сен барып, көргенлеринди патшаға жеткиз», – деди. Кушлы адам Йоабтың алдында тәжим етти де, жуўырып кетти.
22 Бирақ Садоқ улы Ахимаас және:
– Не болса болсын, рухсат бер, мен де кушлының изинен жуўырайын, – деди.
Йоаб оған:
– Улым, неге жуўырып барғың келип қалды? Бул хабар ушын саған сүйинши бермейди-ғо, – деди.
23 Деген менен, Ахимаас:
– Не болса, сол болсын, жуўырып бараман, – деди.
Сонда Йоаб:
– Мейли, жуўырсаң, жуўыр, – деди.
Солай етип, Ахимаас тегислик бойлап жуўырып, кушлыдан озып кетти. 24 Сол
ўақытта Даўыт қаланың ишки ҳәм сыртқы дәрўазаларының арасында отыр еди. Гүзетши дийўал жанындағы дәрўазаның төбесине шықты. Ол әтирапқа көз жиберип,
бир адамның жуўырып киятырғанын көрди. 25 Гүзетши бақырып, буны патшаға хабарлады.
Патша оған: «Егер тек бир адам киятырған болса, демек, оның жақсы хабар алып киятырғаны», – деди.
Сол адам кем-кемнен жақынласып келе берди. 26 Гүзетши басқа бир адамның да жуўырып киятырғанын көрип, дәрўаза қараўылына: «Әне, және бир адам жуўырып киятыр», – деп бақырды. Сонда патша: «Ол да жақсы хабар алып киятыр», – деди.
27 Гүзетши:
– Биринширисиниң жуўырғанын Садоқ улы Ахимаастың жуўырғанына уқсатып турман, – деди.
Патша оған:
– Ахимаас жақсы адам. Ол жақсы хабар алып келеди, – деп жуўап берди.

28 Сол ўақытта Ахимаас бәлент даўыс пенен патшаға: «Тынышлық», – деп
бақырды. Соңынан патшаның алдында ет-бетинен жерге жығылып, тәжим
етип: «Тақсырыма қол көтергенлерди тәслим еткен Қудайыңыз Жаратқан Ийеге
алғыс-мақтаўлар болсын!» – деди.
29 Патша оннан:

– Абшалом жигит аман ба? – деп сорады.

Ахимаас патшаға:

– Йоаб патшаның хызметшиси болған кушлы адам менен мени бул жерге жиберген ўақтында, үлкен бир ала-сапыран болып атырған еди. Бирақ не болғанын билмеймен, – деп жуўап берди.
30 Патша оған:

– Шетке шығып, бул жерде тур, – деди.

Ахимаас шетке шығып турды.
31 Сол ўақытта кушлы адам да жетип келип:

– Тақсыр, хош хабар! Бүгин Жаратқан Ийе сизге қарсы бас көтергенлердиң ҳәммесиниң қолынан сизди қутқарды, – деди.
32 Патша кушлыдан:

– Абшалом жигит аман ба? – деп сорады.

Кушлы патшаға:

– Тақсыр! Душпанларыңыздың ҳәм жаман нийет пенен сизге қарсы бас көтергенлердиң ҳәммесиниң ақыры бул жигиттиң ақыры сыяқлы болсын! – деп жуўап берди.
33 Патша албырап қалды. Ол дәрўаза үстиндеги бөлмеге шығып, жылады. Ол
шығып баратырып: «Ўаҳ, улым Абшалом! Ўаҳ, улым, улым Абшалом! Улым, сениң
орныңа мен өлсем болмас па еди! Ўаҳ, улым, улым Абшалом!» – деп зарлап жылар
еди.

Он тоғызыншы бап

Йоабтың Даўытқа кейип, ескертиўи

19 1 Йоабқа: «Даўыт патша Абшалом ушын жылап, аза тутып атыр», – деп
хабарлады.
2 Сол күнги жеңис әскерлер ушын азаға айланды. Себеби олар патшаның улы
ушын аза тутып атырғанын еситкен еди.
3 Сол күни әскерлер қалаға саўаштан қашқан
адамлар сыяқлы уялып кирди.
4 Ал патша болса, бетин басып, бәлент даўыс пенен:
«Ўаҳ, улым, Абшалом! Абшалом, улым, улым!» – деп бақырып отырған еди.
5 Йоаб патша отырған үйге барып, оған былай деди: «Бүгин сизиң жаныңызды,
ул-қызларыңыздың жанларын, ҳаялларыңыздың жанларын қутқарған адамлардың
ҳәммесин уятқа қойдыңыз.
6 Өйткени сиз өзиңизди жек көргенлерди жақсы көрип,
өзиңизди жақсы көргенлерди жек көресиз. Бүгин сиз әскербасылардың ҳәм
хызметшилердиң өзиңиз ушын ҳеш нәрсеге арзымайтуғынын көрсеттиңиз. Аўа,
егер Абшалом тири қалып, ҳәммемиз өлип кеткенде, сиз ушын жақсы болатуғынын
мен бүгин аңлап жеттим.
7 Енди сыртқа шығып, адамларыңызды жигерлендириң!
Жаратқан Ийениң аты менен ант ишемен: егер шықпасаңыз, бүгин түнде сизиң
қасыңызда бирде бир адам қалмайды. Бул жаслығыңыздан усы күнге шекем
басыңызға түскен апатлардың ишиндеги ең жаманы болады».
8 Сонда патша қала дәрўазасының алдына шығып отырды. Пүткил әскерлерге:
«Патша қала дәрўазасының алдына келип отырды», – деген хабар жеткенде, олар да
патшаның жанына келди.

Даўыттың Ерусалимге қайтыўы

Сол ўақытта Абшаломның жанындағы израиллылар үйлерине қашып кеткен
еди. 9 Израилдың ҳәмме урыўларынан болған адамлар бир-бири менен тартысып
былай дести: «Патша бизлерди душпанларымыздың қолынан қутқарды. Бизлерди
филистлердиң қолынан қутқарған да сол еди. Ал енди болса, ол Абшалом себепли
елден қашып кетти. 10 Бизлерге басшы болыўы ушын майлағанымыз Абшалом болса,
саўашта өлди. Солай екен, енди неге Даўыт патшаны қайтарып алып келиўге асықпай
атырмыз?»

11 Даўыт патша руўханийлер Садоқ пенен Абиятарға былай деп хабар жиберди:
«Яҳуда ақсақалларына былай деп айтыңлар: „Пүткил израиллылардың патшаны
өз сарайына қайтарыў ҳаққында айтқан сөзлери мениң қулағыма жетип келди.
Ал сизлер неге патшаны қайтарыўда соңғылар болмақшысыз? 12 Сизлер мениң
туўысқанларымсыз – өз сүйегим ҳәм өз етимсиз. Неге сизлер патшаны өз сарайына
қайтарыўда ең соңғылар болмақшысыз?“ 13 Амасаға да былай деп айтыңлар: „Сен
мениң туўысқанымсаң – өз сүйегим ҳәм өз етимсең. Егер мен сени Йоабтың орнына
мәңгиге сәркәрда етип қоймасам, Қудай мени жазалаған үстине жазаласын!“»

14 Солай етип, Даўыт пүткил яҳудалыларды өзине толық аўдырып алды.
Яҳудалылар патшаға: «Пүткил адамларыңыз бенен қайтып келиң», – деп хабар
жиберди. 15 Патша қайтып, Иордан дәрьясына барды. Яҳуда халқы патшаны күтип
алып, Иордан дәрьясынан өткизиў ушын Гилгалға келди. 16 Бахуримнен беняминли
Гера улы Шимей де Даўыт патшаны күтип алыў ушын, яҳудалылар менен бирге
асығыс жолға шықты. 17 Оның жанында Бенямин урыўынан мың адам бар еди.
Шаулдың үйиниң хызметшиси Сиба да он бес улы ҳәм жигирма қулы менен бирге
Иордан дәрьясына, патшаның жанына жетип келди. 18 Олар патшаның үй-ишин
дәрьядан өткериў ҳәм оның тилегин орынлаў ушын патшаның жанына келди.
Патша дәрьяны кесип өтпекши болып турғанда, Гера улы Шимей патшаның алдына
жығылып, 19 оған былай деди: «Тақсыр, мени айыпкер санамаңыз. Сиз Ерусалимнен
шыққан күниңизде ислеген жаманлығымды кеўлиңизде сақламай, умытып жибериң.
20 Қулыңыз болған мен қандай гүна ислегенимди билемен. Сонлықтан тақсырымды
қарсы алыў ушын, пүткил Юсуп урыўынан биринши болып мен келдим».

21 Сонда Серуя улы Абишай: «Жаратқан Ийениң майлаған адамын ғарғағаны
ушын, Шимей өлиўи тийис», – деди.

22 Бирақ Даўыт оған: «Ҳәй, Серуяның уллары, бул сизлердиң жумысыңыз емес.
Бүгин сизлер неге маған қарсы шығып атырсыз? Израилда бүгин бирде бир адам
өлтирилмейди! Мен өзимниң Израилдың патшасы екенимди билмеймен бе?!» – деди.
23 Соңынан ол ант ишип, Шимейге: «Сен өлмейсең!» – деди.

24 Шаулдың ақлығы Мефибошет те патшаны күтип алыў ушын шыққан еди. Ол
патша кеткен күннен баслап, аман-есен изге қайтқан күнине шекем аяқларын да,
кийимлерин де жуўмаған, сақалын да алмаған еди. 25 Мефибошет патшаны күтип
алыў ушын Ерусалимнен келгенде, патша оннан:

– Мефибошет, сен неге мениң менен бирге кетпедиң? – деп сорады.

26 Мефибошет патшаға былай деп жуўап берди:

– Тақсыр, қулыңыз болған мен майып болғаным себепли, қулым Сибаға: «Ешекти
ертле, мен оған минип, патша менен бирге кетемен», – дедим. Бирақ ол мени алдады.
27 Тақсыр, сизиң алдыңызда ол маған жала жапты. Бирақ сиз, тақсыр, Қудайдың
периштеси сыяқлысыз. Сиз нени мақул көрсеңиз, соны ислең. 28 Себеби тақсырым,
сизиң алдыңызда әкемниң урпақларының ҳәммеси өз өлимин күтип жүргенинде, сиз
қулыңыз болған мени дастурханыңыздан аўқат жейтуғынлар арасына отырғыздыңыз.
Сизден буннан артық бир нәрсе сораўға не ҳақым бар, о, патша?!

29 Патша оған:

– Өз ислериң ҳаққында гәпти балалатыўдың не ҳәжети бар? Саған айтатуғыным мынаў: Сиба менен екеўиңиз жерлерди бөлисип алың, – деди.
30 Бирақ Мефибошет патшаға:
– Тақсырым сарайына аман-саў қайтып келген екен, енди барлық жерлерди Сиба ала ғойсын, – деп жуўап берди.
31 Гиладлы Барзиллай да Иордан дәрьясын кесип өтиўде патшаға жолдас
болып, оны шығарып салыў ушын, Рогелимнен келген еди. 32 Барзиллай оғада
қартайған болып, сексен жасқа шыққан еди. Ол жүдә бай адам болғанлықтан, патша Маханайымда болған ўақытта, патшаны азық-аўқат пенен тәмийинлеп турған еди.
33 Патша Барзиллайға:
– Мениң менен бирге дәрьяны кесип өт. Ерусалимде мен сени азық-аўқат пенен тәмийинлеймен, – деди.
34 Бирақ Барзиллай патшаға былай деп жуўап берди:
– Сиз бенен Ерусалимге кететуғындай, қанша өмирим қалды дейсиз? 35 Мен ҳәзир
сексен жастаман. Жақсы менен жаманды ажырата алмасам, ишкен-жегенимниң дәмин сезе алмасам, еркек ҳәм ҳаял қосықшының даўысын есите алмасам, тақсыр,
сизге жүк болыўымның неге кереги бар? 36 Қулыңыз болған мен тек ғана Иордан
дәрьясын сиз бенен бирге кесип өтип, сизге аз-маз жолдас болмақшы едим. Патша,
сиз неге маған буншелли сый көрсетип атырсыз? 37 Маған үйиме қайтыўға рухсат
бериң. Бирақ қулыңыз Кимҳам усы жерде, ол сиз бенен бирге арғы тәрепке өтсин. Оған нени мақул көрсеңиз, соны ислең.
38 Патша оған:
– Кимҳам мениң менен бирге арғы тәрепке өтеди. Сен оған нени мақул көрсең, мен соны ислеймен. Меннен не тилесең де, тилегиңди орынлайман, – деди.
39 Соннан кейин, патша ҳәм пүткил халық Иордан дәрьясынан өтти. Патша Барзиллайды сүйип, оған пәтия берди. Соңынан Барзиллай үйине қайтты.
40 Патша Гилгалға кетти. Кимҳам да оның менен бирге кетти. Пүткил Яҳуда
әскерлери ҳәм Израил әскерлериниң ярымы патшаға жолдас болды. 41 Сонда
израиллылар патшаға барып:
– Неге туўысқанларымыз яҳудалылар сизди урлап кетип, сизди ҳәм хожалығыңызды пүткил адамларыңыз бенен Иордан дәрьясының арғы тәрепине өткерип қойды? – деди.
42 Яҳудалылар израиллыларға:
– Өйткени патша бизлердиң жақынымыз. Неге буған қапа боласызлар? Патшаның аўқатынан бир нәрсе жедик пе? Я болмаса, өзимизге бир нәрсе алдық па? – деди.
43 Израиллылар яҳудалыларға жуўап берип:
– Патшада бизлердиң он пайымыз бар. Сонлықтан Даўыт патшада сизлерден гөре көбирек ҳақымыз бар. Солай екен, неге бизлерди жерге урасызлар? Патшамызды қайтып алып келиўди биринши болып бизлер айтқан жоқ па едик? – деди.
Деген менен, яҳудалылардың сөзлери израиллылардикинен күшлирек болды.

Жигирмаланшы бап

Шебаның қозғалаңы

20 1 Сол арада сол жерде Бенямин урыўынан Бихрийдиң улы Шеба деген жарамас бир адам пайда болды. Шеба кәрнай шертип:
«Даўыт пенен байланысымыз жоқ,
Ишай улы Даўытта қарызымыз да жоқ.
Ҳәй, израиллылар, ҳәр бириңиз өз үйиңизге қайтыңлар!» – деди.

2 Сонда пүткил израиллылар Даўытты таслап, Бихрий улы Шебаның изине ерип
кетип қалды. Ал яҳудалылар өз патшасы тәрепинде қалып, Иордан дәрьясынан
Ерусалимге шекем оған жолдас болды.
3 Даўыт патша Ерусалимдеги сарайына қайтып барғанда, сарайға қарап турыўы
ушын таслап кеткен тоқалларын бақлаў астында сақлап, оларды тәмийинлеп турды.
Бирақ олар менен жатпады. Олар өмириниң ақырына шекем үй қамағында сақланып,
жесир ҳаяллар сыяқлы жасады.
4 Даўыт Амасаға: «Үш күн ишинде яҳудалыларды алдыма шақырып кел. Өзиң де
усы жерде бол», – деди. 5 Амаса яҳудалыларды шақырып келиў ушын кетти. Бирақ ол
белгиленген ўақытта қайтып келмеди. 6 Сонда Даўыт Абишайға: «Енди Бихрий улы
Шеба бизлерге Абшаломнан да үлкенирек жаманлық ислейди. Ол өзине қорғанлы
қалаларды таўып алып, көзимизден ғайып болмаўы ушын, сен мениң әскерлеримди
ал да, оның изинен қуў», – деди. 7 Солай етип, Йоабтың адамлары, керетлер менен
пелетлерден алынған тән сақшылар ҳәм пүткил мәрт жаўынгерлер Бихрий улы
Шебаны қуўыў ушын, Абишайдың басшылығында Ерусалимнен шықты. 8 Олар
Гибондағы үлкен жартастың жанына жетип барғанда, Амаса олардың алдынан
шықты. Йоаб саўаш кийимин кийип алған еди. Ол кийиминиң сыртынан бир қайыс
тағып, қайысқа қынында турған бир қанжар байлаған еди. Йоаб алдыға жүрип
баратырып, қанжарды қынынан шығарды.
9 Йоаб Амасаға: «Қалайсаң, туўысқаным?» – деди де, оны сүйиў ушын, оң қолы
менен Амасаның сақалынан услады. 10 Амаса Йоабтың қолындағы қанжарды
аңламады. Йоаб қанжарды Амасаның қарнына суғып жибергенде, оның ишек-қарны
жерге төгилди. Екинши рет урыўға ҳәжет қалмады, ол өлген еди.
Буннан соң, Йоаб ҳәм оның иниси Абишай Бихрий улы Шебаны қуўыўды даўам
етти. 11 Йоабтың адамларының бири Амасаның өлигиниң жанында турып, Амасаның
адамларына: «Йоабқа садық болып, Даўыт тәрепте болған ҳәр бир адам Йоабқа
ерсин», – деди. 12 Амасаның өли денеси қанға былғанып, жолдың ортасында
жатырған еди. Йоабтың адамы өлиге жақынласқан ҳәр бир адамның сол жерде тоқтап
қалып атырғанын көргенде, Амасаның өлигин сүйреп, атызға ылақтырып жиберди
де, үстине бир кийимди таслады. 13 Өлик жолдан алып тасланғаннан соң, ҳәмме
Бихрий улы Шебаны қуўыў ушын, Йоабтың изинен кетти.
14 Сол арада Шеба пүткил Израил урыўларының жерлеринен өтип,
Абел-Бейт-Маахаға келди. Сол аймақлардың халқы да оған қосылды. Ҳәммеси
топланып, Шебаға ерди. 15 Йоаб барлық адамлары менен барып, Абел-Бейт-Мааха
қаласында болған Шебаны қоршап алды. Олар қаланың алдына топырақ үйди ҳәм
оның үстине минип, дийўалды қулата баслады.
16 Сол ўақытта ақыллы бир ҳаял қала ишинен бақырып: «Тыңлаңлар! Тыңлаңлар!
Йоабқа айтыңлар, берман келсин, мен оның менен сөйлесежақпан», – деди. 17 Йоаб
ҳаялға жақынласты. Сонда ҳаял оннан:

– Йоаб деген сизбисиз? – деп сорады.

– Аўа, мен, – деп жуўап берди Йоаб.

Ҳаял Йоабқа:

– Онда шорыңыздың гәпин еситиң, – деди.

Йоаб оған:

– Қулағым сенде, – деди.

18 Ҳаял сөзин былай деп даўам етти:

– Бурынғылар: «Абел қаласына барып, мәсләҳәт алыңлар», – дейтуғын ҳәм мәселе
солай шешилетуғын еди. 19 Бизлер Израилдың тынышлығын қәлейтуғын садық
адамлармыз. Сиз болсаңыз, Израилдағы анадай қәдирли қалалардың бирин ўайран
қылмақшысыз. Жаратқан Ийениң ийелигин не ушын жоқ қылмақшысыз?

20 Йоаб ҳаялға жуўап берип былай деди:

– Ҳасла, олай емес! Мен ўайран қылмақшы да, жоқ қылмақшы да емеспен. 21 Ҳеш
қандай олай емес. Эфрайым таўлы үлкесинен болған Бихрий улы Шеба деген адам
Даўыт патшаға қарсы бас көтерди. Егер оның жалғыз өзин тутып берсеңиз, мен
қаладан артқа шегинемен.
Сонда ҳаял Йоабқа:
– Оның басын сизге дийўалдан таслаймыз, – деди.
22 Соңынан ҳаял өзиниң дана сөзлерин пүткил халыққа жеткизиў ушын кетти.
Халық Бихрий улы Шебаның басын кесип, Йоабқа ылақтырды. Сонда Йоаб кәрнай
шертти ҳәм оның адамлары қаланы таслап, үйлерине кетти. Йоаб та Ерусалимге,
патшаның жанына қайтып келди.

Даўыттың ҳәмелдарлары

23 Йоаб пүткил Израил әскерлериниң сәркәрдасы еди. Еҳояда улы Беная керетлер
менен пелетлерден алынған тән сақшылардың әскербасысы еди. 24 Адонирам
мәрдикарға алынғанлар үстинен жуўапкер, Ахилуд улы Еҳошафат жылнамашы
еди. 25 Шеўа хаткер, Садоқ ҳәм Абиятар руўханийлер еди. 26 Және де, яирли Ира
Даўыттың руўханийи еди.

Жигирма биринши бап

Даўыттың гибонлылар ушын өш алыўы

21 1 Даўыт патшалық еткен дәўирде үш жыл қатара ашаршылық болды. Сонда
Даўыт Жаратқан Ийеден кеңес сорады ҳәм Жаратқан Ийе оған: «Буған Шаул
ҳәм оның қанхор үй-иши себепши болды. Өйткени Шаул гибонлыларды өлтирди»,
– деп жуўап берди. 2 Патша гибонлыларды шақыртып алып, олар менен сөйлести.
Гибонлылар Израил халқынан емес, ал амор халқынан қалған халық болып,
израиллылар оларды тири қалдырыўға ант ишкен еди. Деген менен, Израил ҳәм
Яҳуда халқы ушын жан күйдирген Шаул оларды жоқ қылыўға ҳәрекет етти. 3 Даўыт
гибонлылардан:
– Сизлер ушын не ислейин? Жаратқан Ийениң халқына пәтияңызды бериўиңиз
ушын, бул гүнаны не менен жуўайын? – деп сорады.
4 Гибонлылар Даўытқа:
– Бизлерге Шаулдан ҳәм оның үй-ишинен гүмис те, алтын да керек емес. Израилда
ҳеш кимди де өлтириўди қәлемеймиз, – деди.
Даўыт және:
– Сизлер нени қәлесеңиз, мен соны орынлайман, – деди.
5 Сонда гибонлылар патшаға былай деп жуўап берди:
– Израилдың ҳеш бир жеринде жасамаўымыз ушын, Шаул бизлерди қырып
тасламақшы болды. 6 Сонлықтан Шаулдың урпақларынан жетеўин бизлерге бер.
Бизлер оларды Жаратқан Ийениң таңлағаны болған Шаулдың қаласы Гибада,
Жаратқан Ийениң алдында дарға асамыз.
Патша:
– Мен оларды сизлерге беремен, – деди.
7 Даўыт патша Шаулдың улы Йонатан менен Жаратқан Ийениң алдында ант
ишискени себепли, Йонатанның улы Мефибошетке реҳим қылды. 8 Ал Айя қызы
Риспаның Шаулдан туўған Армоний ҳәм Мефибошет деген еки улын, Шаулдың қызы
Мерабтың мехолалы Барзиллай улы Адриелден туўған бес улын алдырып, 9 оларды
гибонлылардың қолына тапсырды. Гибонлылар оларды таўда, Жаратқан Ийениң
алдында дарға асты. Олардың жетеўи де бир ўақытта жан берди. Олар бәҳәрдеги
жыйын-теримниң дәслепки күнлеринде, арпа орағының басланған ўақтында
өлтирилди.

10 Айя қызы Риспа аза кийимин алып, сол таўдағы бир жартастың үстине жайды
ҳәм жыйын-теримниң дәслепки күнлеринен баслап, денелердиң үстине гүзги жаўын
жаўғанға шекем сол жерде отырды. Ол денелерди күндиз аспандағы қуслардан, түнде
жабайы ҳайўанлардан қорыды.
11 Даўытқа Шаулдың тоқалы Айя қызы Риспаның ислеген ислери ҳаққында
билдирилди. 12 Сонда Даўыт барып, Шаулдың ҳәм оның улы Йонатанның сүйеклерин
Ябеш-Гилад халқынан алды. Филистлер Гилбоада Шаулды өлтирген күни оның ҳәм
оның улының денелерин Бейт-Шан қаласының майданына асып қойған еди. Ал
Ябеш-Гилад халқы денелерди жасырын түрде ол жерден алып қайтқан еди. 13 Даўыт
Шаулдың ҳәм оның улы Йонатанның сүйеклерин ол жерден алып келди. Дарға
асылған жети адамның сүйеклери де жыйналды. 14 Олардың ҳәм Шаул менен оның
улы Йонатанның сүйеклери Бенямин жериндеги Селаға, Шаулдың әкеси Киштиң
қәбирине қойылды. Солай етип, патшаның барлық буйрықлары орынланды. Буннан
кейин, Қудай ел ушын соралған дуўаларға жуўап берди.

Филистлерге қарсы урыс

15 Филистлер менен израиллылар арасында жаңадан урыс басланды. Даўыт
адамлары менен барып, филистлерге қарсы урысты ҳәм ол қатты шаршады.
16 Ушының өзи үш жүз шекел қоладан исленген найза көтерип, таза қылыш асынған
дәў әўладларынан[p] болған Ишбий-Беноб Даўытты өлтирмекши болды. 17 Бирақ
Серуя улы Абишай Даўытқа жәрдемге келип, сол филистти өлтирди. Буннан кейин,
Даўыттың адамлары ант ишип, Даўытқа: «Израилдың шырағы өшип қалмаўы ушын,
артық сизиң бизлер менен урысқа барыўыңызға жол қоймаймыз», – деди.
18 Соңынан Гоб қаласында филистлер менен және урыс басланды. Бул урыста
хушалы Сиббехай дәў әўладларынан болған Саф деген адамды өлтирди.
19 Гобта израиллылар менен филистлер арасында тағы бир урыс болды. Урыста
бейтлеҳемли Яаре-Орегимниң улы Элханан гатлы Голиятты өлтирди. Голияттың
найзасының сабы тоқыў үскенесиниң қадасындай еди.
20 Кейин ала Гат қаласында және саўаш болды. Ол жерде дәўдей бир адам бар
еди. Оның қоллары ҳәм аяқлары алты бармақлы болып, ҳәммеси болып жигирма
төрт бармағы бар еди. Ол да дәў әўладларынан еди. 21 Усы адам израиллыларды
масқаралағанда, Даўыттың әжағасы Шимеаның улы Йонатан оны өлтирди.
22 Даўыт ҳәм оның адамлары тәрепинен өлтирилген усы төрт адам да Гаттағы дәў
әўладларынан еди.

Жигирма екинши бап

Даўыттың жеңис жыры

22 1 Жаратқан Ийе Даўытты пүткил душпанларынан ҳәм Шаулдың қолынан
қутқарған күни Даўыт Жаратқан Ийеге арнап, мына жырды айтты:

2 «Жаратқан Ийе мениң сүйенген таўым, қорғаным ҳәм қутқарыўшым,
3 Қудайым мениң қорғаўшы жартасым, Оннан пана табаман,
Ол қалқаным, құдиретли қутқарыўшым,
Ол қорғаным ҳәм панам,
Қутқарыўшым, зулымлықтан мени Сен қутқарасаң.
4 Мақтаўға ылайықлы Жаратқан Ийени шақыраман,
Қутқарыламан душпанларымнан.
5 Әжел толқынлары қоршап алып,
Набыт болыў ағыслары қорқытты мени.

---

[p] **21:16** Дәў әўладларынан – ямаса «Рефа әўладларынан».

6 Өлилер мәканының шынжырлары байлады мени,
Өлим дузақлары шықты қарсыма.
7 Азап ишинде Жаратқан Ийеге жалбарындым,
Қудайымды шақырдым.
Ибадатханасынан Ол даўысымды еситти,
Қышқырғаным қулағына жетип барды.
8 Сол ўақытта жер жүзи титиреп, шайқалды,
Аспанның тийкары ләрзеге келди,
Себеби Жаратқан Ийе ғәзепке минген еди.
9 Мурнынан түтин көтерилди,
Аўзынан жалмап жутатуғын жалын шығып,
Оннан көмир шоғы жаўды.
10 Аспанды жарып, төменге түсип,
Қара түнекти аяқларына басты.
11 Бир керубқа минип,
Самалдың қанатлары үстинде ушты.
12 Түнекке оранып,
Қара бултларды өзине шертек қылды.
13 Оның алдындағы нурдан,
Көмир шоғы шашырап турды.
14 Гүркиреди аспаннан Жаратқан Ийе,
Даўыс берди Қудай Таала.
15 Оқлар атып, душпанларын пытыратты,
Шақмақ шақтырып, оларды албыратып таслады.
16 Жаратқан Ийениң ғәзебинен,
Мурнынан шыққан күшли деминен,
Теңиздиң түби көринди,
Дүньяның тийкары ашылып қалды.
17 Алды мени Жаратқан Ийе қолын созып жоқарыдан,
Ҳәм шығарды терең суўлардан.
18 Қутқарды мени күшли душпанымнан,
Меннен күшлирек болған,
Мени жек көретуғынлардан.
19 Қарсы турды олар маған басыма ис түскенде,
Бирақ тирек болды маған Жаратқан Ийе.
20 Ол кең жерге шығарды мени,
Кеўли толып, қутқарды мени.
21 Сый берди ҳақлығым ушын Жаратқан Ийе,
Сыйлықлады мени пәк қолларым ушын.
22 Өйткени жүрдим Жаратқан Ийениң жолы менен,
Жаманлық ислемедим, Қудайымнан узақласып.
23 Көз алдымда сақладым пүткил нызамларын,
Жүз бурмадым қағыйдаларынан да.
24 Минсиз болдым оның алдында,
Өзимди сақладым гүна ислеўден.
25 Сонлықтан сыйлықлады Жаратқан Ийе,
Ҳақлығым ҳәм көз алдындағы пәклигим ушын.
26 Сен садыққа садықлық көрсетип,
Минсизге минсиз боласаң.
27 Пәк адамға пәклигиңди көрсетип,
Жалатайға жалатайшылығына гөре ис тутасаң.

28 Кишипейиллерди қутқарасаң,
Менменлерди бақлап, көкирегин басасаң.
29 Қараңғылығымды жақтыға айландыратуғын,
Өзиң шырағымсаң, Жаратқан Ийе!
30 Сениң менен ләшкерлерди қыйратып,
Қудайым менен дийўаллардан асарман.
31 Қудайдың жолы минсиз,
Жаратқан Ийениң сөзи ҳақ,
Ол қалқаны Өзинен пана излеген ҳәр бир адамның.
32 Жаратқан Ийеден басқа Қудай бар ма?
Қудайдан басқа қорғаўшы жартас бар ма?
33 Қудай мениң қорғаным,
Жолымды минсиз қылатуғын да Ол.
34 Кийиктиң аяқларындай қылар аяқларымды,
Қояр мени бийикликлерге.
35 Үйретеди қолларымды урысыўға,
Ҳәм қола оқ жайды керип тартыўға.
36 Бересең маған қутқарылыў қалқаныңды,
Мәртебели қылар жәрдемиң мени.
37 Кең қыларсаң басар жолымды,
Аяқларым мениң сүрникпес.
38 Жоқ қылдым душпанларымды қуўып жетип,
Изге қайтпадым оларды жоқ қылмай турып.
39 Қырып, жоқ еттим, тура алмай қалды,
Аяқларым астында созылып жатып.
40 Саўаш ушын мени толтырдың күшке,
Маған қарсы шыққанларды қулаттың алдымда.
41 Душпанларымды меннен қашатуғын қылдың,
Мен де өзимди жек көргенлерди жоқ еттим.
42 Жалбарынды олар, бирақ қутқарған болмады,
Жаратқан Ийени шақырды, бирақ Ол жуўап бермеди.
43 Ездим оларды жердеги топырақ яңлы,
Басқыладым оларды жердеги ылай яңлы.
44 Қутқардың халқымның көтерилисинен мени,
Миллетлерге басшы қылыў ушын сақладың мени,
Хызмет етер өзим танымайтуғын халықлар маған.
45 Жат еллилер маған бас ийер,
Сестимди еситер-еситпес маған бойсынар.
46 Жат еллилердиң ҳүрейи ушып,
Шығар титиреп, паналаған жерлеринен.
47 Жаратқан Ийе тири! Қорғаўшыма алғыс-мақтаўлар болсын!
Қутқарыўшым болған жартасым уллылансын!
48 Ол болады мениң өшимди алған,
Халықларды маған бағынышлы қылған.
49 Қутқарар Ол душпанларымнан,
Үстин қылар маған қарсы шыққанлардан,
Қолынан қутқарар жаўызлардың.
50 Буның ушын О, Жаратқан Ийе! Тәрийиплеймен Сени халықлар арасында,
Алғыс-мақтаўлар айтаман атыңа арнап.
51 Жаратқан Ийе Өз патшасын уллы жеңислерге еристирер,
Майлаған патшасы Даўытқа ҳәм оның урпағына,

Мәңгиге мийрим-шәпәәтин көрсетер».

Жигирма үшинши бап

Даўыттың соңғы сөзлери

23 [1] Даўыттың соңғы сөзлери мыналар болды:

«Ишай улы Даўыт,
Қудай мәртебели қылған адам,
Яқыптың Қудайының майлағаны,
Израилдың сүйикли жыршысы былай дейди:
[2] Сөйлер Жаратқан Ийениң Руўхы мен арқалы,
Оның сөзи мениң тилимде.
[3] Сөйледи Израилдың Қудайы,
Израилдың қорғаўшы жартасы маған былай деди:
„Инсанларды әдиллик пенен
ҳәм Қудайдан қорқып басқарған адам,
[4] Ол бултсыз аспандағы таң нурына уқсайды,
Жерден шөп шығаратуғын жаўыннан кейинги нурларға уқсайды“.
[5] Үй-ишим де Қудай менен солай емес пе?
Ол мениң менен мәңги қалатуғын,
Ҳәр тәреплеме қолайлы ҳәм исенимли келисим дүзди.
Мениң қутқарылыўымды да, тилеклеримди де Ол иске асырмай ма?
[6] Ал наҳақлар қол менен услап болмайтуғын тикенлер киби ылақтырылар,
[7] Тикенлерди жоқ қылмақшы болғанлар,
Темир әсбап ямаса найзаның сабы менен қуралланар.
Тикенлер турған жеринде жағып жиберилер».

Даўыттың мәрт әскерлери

[8] Даўыттың батыр жаўынгерлериниң атлары мыналар: үш адамның ишинде басшы
болған тахкемонлы Йошеб-Башшебет[q] бир урысқанда найзасы менен сегиз жүз
адамды өлтирди.
[9] Екиншиси ахохлының урпағынан Додо улы Элазар болып, урысыў ушын
топланған филистлерге қарсы шыққан Даўыттың жанындағы үш батырдың бири
еди. Израиллылар ол ўақытта артқа шегинген еди. [10] Бирақ Элазар орнында турып
қалды. Ол қолы талып, қылышқа жабысып қалғанша, филистлерди өлтирди. Сол
күни Жаратқан Ийе уллы жеңис инәм етти. Израиллылар тек өлгенлердиң затларын
олжаға алыў ушын ғана Элазардың жанына барды.
[11] Үшиншиси ҳарарлы Аге улы Шамма еди. Филистлер Лехийдеги бир қызыл
лобия атызының жанында топланғанда, Израил әскерлери олардың алдына түсип
қашқан еди. [12] Бирақ Шамма атыздың ортасында турып, сол жерди қорғады ҳәм
филистлерди өлтирди. Сонда Жаратқан Ийе уллы жеңис инәм етти.
[13] Жыйын-терим ўақтында, отыз басшыдан үшеўи Даўытқа қосылыў ушын
Адуллам үңгирине кетти. Сол ўақытта филистлердиң бир топары Рефаим
ойпатлығында орда қурған еди. [14] Бул ўақытта Даўыт қорғанда, ал филистлердиң
тийкарғы топары Бейтлеҳемде еди. [15] Даўыт суў ишкиси келип: «Қәнекей, Бейтлеҳем
дәрўазасының жанындағы суў сақлағыштан биреў маған суў әкелип берсе еди!»,
– деди. [16] Сонда бул үш батыр филистлердиң ордасын жарып өтип, Бейтлеҳем
дәрўазасының жанындағы суў сақлағыштан суў алып, Даўытқа әкелип берди. Бирақ
Даўыт оны ишиўден бас тартты ҳәм суўды жерге төгип, Жаратқан Ийеге усынды.

---

[q]**23:8** Тахкемонлы Йошеб-Башшебет – 1-шеж. 11:11 «хахмонлы Яшобам».

17 Ол: «О, Жаратқан Ийе, буны ислеўден мени сақлай гөр! Жанларын қәўип астына
қойып, барған бул үш адамның қанын ишейин бе?» – деди.
Сөйтип, Даўыт сууды ишпеди. Бул үш батыр усындай ерлик көрсеткен еди.
18 Йоабтың туўысқаны, Серуяның улы болған Абишай сол отыз[r] батырдың
басшысы еди. Абишай найзасы менен үш жүз адамды өлтирди. Сонлықтан ол да үш
батыр сыяқлы даңқ таратты. 19 Ол отыз[s]батырға қарағанда атақлырақ болып, оларға
басшы еди. Бирақ ол сол үш батырдың қатарына кирмеди.
20 Еҳояда улы қабсеелли Беная да мәрт жаўынгер болып, ол да уллы ислер
иследи. Ол моаблы еки күшли жаўынгерди, ал қар жаўған күни бир шуқырға түсип,
арысланды өлтирди. 21 Және ол дәўдей бир мысырлыны да өлтирди. Мысырлының
қолында найзасы бар еди. Ал Беная оған таяқ пенен қарсы шығып, оның қолындағы
найзасын тартып алды да, оны өзиниң найзасы менен өлтирди. 22 Еҳояда улы
Бенаяның ислеген ислери мине усылар. Ол да сол үш батыр сыяқлы даңқ таратты.
23 Ол отыз батырға қарағанда атақлырақ болса да, бирақ сол үш батырдың қатарына
кирмеди. Даўыт оны өзиниң тән сақшыларына басшы етип қойды.
24 Отыз батырдың қатарында болғанлар төмендегилер:
Йоабтың иниси Асаҳел,
Бейтлеҳемли Додоның улы Элханан,
25 710ародлылар Шамма ҳәм Элиқа,
26 пелетли Хелес, теқоалы Иккеш улы Ира,
27 анатотлы Абиезер, хушалы Мабуннай,
28 ахохлы Салмон, нетофалы Маҳарай,
29 нетофалы Баана улы Хелеб,
Бенямин урыўынан гибалы Рибай улы Иттай,
30 пиратонлы Беная, Гааш сайлары аймағынан Ҳиддай,
31 арбалы Абий-Албон, бархумлы Азмаўет,
32 шаалбонлы Эляхба, Яшенниң уллары:
33 ҳарарлы Шамманың улы Йонатан, ҳарарлы Шарар улы Ахиам,
34 маахалы Ахасбай улы Элифелет,
гилолы Ахитофел улы Элиам,
35 кармелли Хесрай, араблы Паарай,
36 собалы Натан улы Игал, Гад урыўынан Баний,
37 аммон халқынан Селек, Серуя улы Йоабтың нөкери бееротлы Нахарай,
38 итерлилер Ира ҳәм Гареб,
39 хетт халқынан Урия.
Ҳәммеси отыз жети адам еди.

Жигирма төртинши бап

Даўыттың санақтан өткериўи

24 1 Жаратқан Ийениң Израил халқына және ғәзеби қайнады ҳәм Даўытты оларға
қарсы қойып, Израил ҳәм Яҳуда халқын санап шығыўды тапсырды. 2 Сонда
патша қасындағы сәркәрдасы Йоабқа мына буйрықты берип, оған:
– Даннан Беер-Шебаға шекемги барлық урыўларға барып, халықты санап
шығыңлар, мен халықтың санын билейин, – деди.
3 Бирақ Йоаб Даўытқа:
– Қудайың Жаратқан Ийе Израил халқын ҳәзиргисинен жүз есе қылып көбейтсин.
Тақсыр, сиз де буны көргейсиз. Бирақ, тақсыр, неге усылай ислеўди қәлеп қалдыңыз?
– деди.

---

[r] **23:18** Сол отыз – басқа нусқада «сол үшеў».

[s] **23:19** Отыз – басқа нусқада «сол үшеў».

4 Деген менен, Йоабтың ҳәм әскербасылардың сөзинен патшаның сөзи үстин келди.
Солай етип, олар патшаның жанынан шығып, Израил халқын санаў ушын кетти.
5 Олар Иордан дәрьясын кесип өтип, Гад жериндеги ойпатлықтың ортасындағы
қаланың қубласына, Ароерге шатыр қурып, сол жерде тоқтады. Соңынан ол жерден
Язерге, 6 Гиладқа, Тахтим-Ходши жерлерине ҳәм Дан-Яаанға өтип, айланба жол
арқалы Сидонға барды. 7 Оннан кейин, Тир қорғанына ҳәм хиў менен кенаан
халықларының барлық қалаларына барды. Ақырында, Яҳуданың қубласындағы
Беер-Шебаға келди. 8 Олар тоғыз ай жигирма күн елди бастан-аяқ айланып
шыққаннан кейин, Ерусалимге қайтып келди. 9 Йоаб санақ нәтийжесин Даўытқа баян
қылды. Израилда урысқа жарамлы сегиз жүз мың, ал Яҳудада болса, бес жүз мың
адам бар еди.
10 Халықты санақтан өткергеннен кейин, Даўыттың ҳүжданы қыйналды ҳәм
Жаратқан Ийеге: «Бул исим арқалы үлкен гүна иследим. О, Жаратқан Ийе,
жалбарынаман, қулыңның айыбын кешире гөр! Мен ақмақлық қылдым», – деди.
11 Ертеңине азанда Даўыт уйқыдан турмастан алдын, оның ўәлийи болған
пайғамбар Гадқа Жаратқан Ийеден мынадай сөз түсти: 12 «Барып, Даўытқа былай деп
айт: „ Жаратқан Ийе былай дейди: Мен саған үш жазаны усынаман. Өзиңе солардың
биреўин таңла, кейин саған сол жазаны беремен“».
13 Гад Даўытқа барып, мыналарды билдирди:
– Елиңизде жети жыл ашлық болсын ба? Ямаса сизди қуўдалайтуғын
душпанларыңыздың алдында үш ай қашып жүресиз бе? Яки, елиңиз үш күн оба
кеселлигине ушырасын ба? Енди жақсылап ойлап көрип, мени Жибергенге не деп
жуўап беретуғынымды шешиң.
14 Даўыт Гадқа:
– Маған жүдә қыйын. Адамның қолына түскенше, Жаратқан Ийениң қолына
түсейин. Себеби Оның реҳими күшли, – деп жуўап берди.
15 Солай етип, Жаратқан Ийе азаннан баслап белгиленген ўақытқа шекем Израил
халқына оба кеселлигин жиберди. Сонда Даннан Беер-Шебаға шекемги халықтан
жетпис мың адам өлди. 16 Бирақ Қудайдың периштеси Ерусалимди жоқ қылмақшы
болып қолын созғанда, Жаратқан Ийе Өзи жиберип атырған қырғыннан ўаз кешти
ҳәм халықты қырған периштеге: «Жетер енди, қолыңды тарт», – деди. Сол ўақытта
Жаратқан Ийениң периштеси ебус халқынан болған Араўнаның қырман жеринде
турған еди. 17 Даўыт халықты қырған периштени көргенде, Жаратқан Ийеге: «Гүна
ислеп, жаўызлық қылған мен-ғо. Ал мына қойлар не қылыпты? Өтинемен, жақсысы,
мени ҳәм әкемниң хожалығын жазала», – деди.

Даўыттың қурбанлық орын қурыўы

18 Сол күни пайғамбар Гад Даўытқа келип, оған: «Ебус халқынан болған
Араўнаның қырман жерине барып, сол жерде Жаратқан Ийеге арнап, қурбанлық
орын қурың», – деди. 19 Даўыт Гадтың сөзине Жаратқан Ийениң буйрығы сыяқлы
қулақ асып, жолға шықты. 20 Араўна патшаның ҳәм оның хызметшилериниң өзине
туўрылап киятырғанын көрди. Ол Даўыттың алдына барып, ет-бетинен жерге
жығылып, тәжим етти. 21 Соңынан ол:
– Тақсыр, не ушын қулыңыздың жанына келдиңиз? – деп сорады.
Даўыт оған:
– Жаратқан Ийеге арнап қурбанлық орын қурыў ушын, қырман жерин сеннен сатып
алыўға келдим. Халыққа келген оба кеселлиги тоқтаў ушын усылай ислемекшимен, –
деп жуўап берди.
22 Араўна Даўытқа:
– Тақсыр, нени мақул көрсеңиз, соны алып, Жаратқан Ийеге усының. Мине,
жандырылатуғын қурбанлық ушын өгизлер, отын ушын түйек айдайтуғын қурал ҳәм

өгизлердиң ер-турманлары. 23 О, патша! Мен булардың ҳәммесин сизге беремен, – деди. Соңынан:

– Қудайыңыз Жаратқан Ийениң сизге кеўли толсын! – деп қосып қойды.

24 Бирақ патша:

– Яқ, болмайды! Сеннен бул нәрселерди қунын төлеп сатып аламан. Себеби пулы төленбеген қурбанлықты Қудайым Жаратқан Ийеге арнап жақпайман, – деди.

Солай етип, Даўыт қырман жерин ҳәм өгизлерди елиў шекел гүмиске сатып
алды. 25 Соңынан Даўыт сол жерде Жаратқан Ийеге арнап қурбанлық орын қурып,
жандырылатуғын қурбанлықларды ҳәм татыўлық қурбанлықларын берди. Жаратқан
Ийе де ел ушын етилген дуўаларға жуўап берди ҳәм Израилға келген оба тоқтады.